

Åttende nummer av
**THE
 EUROPEAN
 BRIDGE
 REVIEW**

er nå kommet ut

AV INNHOLDET KAN NEVNES:

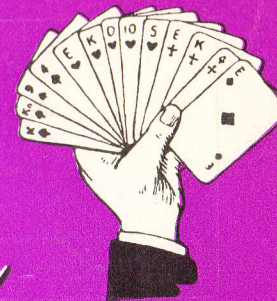
To 1 Systems — *Eric Jannersten*. Cavalcade of Systems, I, Squeeze. Boards. I Remember — *Erik Schubert*. An Interesting Match — *H. W. Filarski*. Bridge in Brazil — *Ladislaus Décsi*. Round the World at the Desk — *Rolf Bøe*. Test Your Play. Solutions to Test Your Play. Pick the Answer. Picked Answers.

Helårsabonnement kr. 25: —

Abonnement kan tegnes gjennom Bridgejournalen, postgirokonto 134 29. Gratis prøveeksemplar kan fåes ved å skrive direkte til ekspedisjonen — *The European Bridge Review*, Klinten, Sverige.

satt

Bridge journalen

Nr 7 1. september
1950 - 2. årgang

I dette nummer:

En renere bridge	
Rolf Bøe.....	218
En ny formel for honnørstikk	
Rolf Bøe.....	219
Toppspillernes beste spill	
E. C. Goudsmit.....	222
Forskjellige Coups	225
Riktig signalbruk	
G. Hultin.....	229
Intervju med presidenten..	231
Reds spalte.....	232
Siden Sist	235
E. B. L:s kongress.....	239
Eksamensprøven	240
Norsk Bridgeforbunds oppgaveturnering	245
Våre 20 spørsmål	246
Brev fra leserne.....	250
Fra Nord til Syd.....	251

Bridgejournalen

Ansv. utg. Eric Jannersten

Red. ROLF BØE

Snarøya

Telefon 46 02 91

Postgiro 134 29

Abonnementpris 1950 kr. 12: -

Utkommer med 10 nummer pr år

Lederen

Lesere av Nordisk Bridge Revy vil huske at bladet for et par år siden slo til lyd for å kaste av tvangstrøyen i moderne bridge — det vil si gi en spiller rett til å avtale alle de melde- og spillekonvensjoner han måtte ønske med sin makker uten å behøve å fortelle noe til motparten. Det var særlig Jannersten og undertegnede som gikk inn for dette forslaget. Grunnen er at vi ønsket en renere form for bridge, hvor man vil slippe alt krangel om tillatte og for-

En renere bridge

budte meldesystemer, og alle skumle-rierte om at et par benytter seg av private konvensjoner som det ikke har meddelt motparten.

Vi mente — og mener fremdeles — at dette er den eneste utveien ut av det uføre vi er idag. Forslaget vakte en voldsom diskusjon. Nordisk Bridge Revy bevilget spalteplass til alle som ville ha noe å si for og imot, og det ble også arrangert en prøveturnering i den svenske byen Mjölby. En prøveturnering som for øvrig falt meget heldig ut. Vi så ingenting av alt det sirkuset som var spådd på forhånd, det ble ikke slik at annethvert par hadde spesialkonvensjoner hvor spar skulle bety hjerter og hvor en åpningsmelding skulle vise at man var for sterk til å passe, og så videre.

Diskusjonen blomstret opp igjen etter Mjölbyturneringen. De som var imot forslaget hevdet at det var umulig å bygge på en enkelt turnering, noe som de for øvrig har fullstendig rett i. Skal

vi gå over til frie meldemetoder er det en selvfølge at vi først arrangerer en rekke prøveturneringer, slik at vi er klar over hva vi går til.

Diskusjonen døde bort etterhvert, uten at det førte til noe. Men gjemt er ikke glemt. Vi hadde aldri tenkt oss at en hel verden skulle stå klar til å ta imot et så revolusjonerende forslag med en gang; det tar nok år før man kommer så langt. Men vi tror det kommer. Det kommer den dagen det blir klart for alle at det er den eneste virkelige gode løsningen på spørsmålet om hvilke melde- og spillekonvensjoner skal tillates.

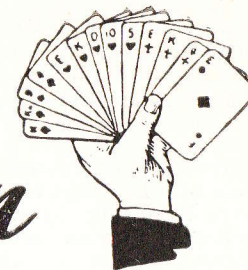
Se bare på det herlige sirkuset vi har hatt i turneringene om Europamesterskapet etter krigen. Den ene nasjonen etter den andre har lansert en rekke konvensjoner hvis prinsipper er helt ukjente for motspillerne. Et par setninger på forhånd i et trykt sirkulære, og forklaringer før spillet begynner i et sprog som ingen av spillerne kanskje forstår til bunns, er ikke på langt nær tilfredsstillende. Den stakkars Tournament Committee har forbudt og godkjent systemer i øst og vest, og strever alt den kan med å bringe orden i kaoset, men det eneste den oppnår er sur kritikk fra alle kanter. Noe annet kan den heller aldri klare å oppnå. Ikke fordi det er tvil om dyktigheten hos komitéens medlemmer, men fordi den har påtatt seg en uløselig oppgave.

Det ser ut til at styret i European Bridge League nå også blir klar over dette. Til vår store forbløffelse fikk vi nemlig støtte fra høyeste hold i sommer. Selveste Sir Noel Mobbs, den avgåtte presidenten i EBL, nevnte turneringskomitéens vanskeligheter i sin tale på banketten etter turneringen; og uttalte at det for ham så ut til at den eneste utveien var å la spillerne få lov til å melde presis som de selv ønsker, uten å være nødt til å fortelle noenting til motparten.

Det var en uventet støtte for oss, for vi har alltid regnet sir Noel som en meget forsiktig herre, som nødig vil godta noe nytt for han vet det er godt. En så klar uttalelse fra ham viser at problemet kanskje er nærmere sin løsning enn vi har våget å tro, selv om det nok kanskje ennå vil ta noen år. Situasjonen er idag *nesten* uholdbar, og den dagen den blir *helt* uholdbar vil tvangstrøyen bli kastet av.

Rolf Bøe.

Bridgejournalen

Nr. 7

1. SEPTEMBER 1950

2. årgang

En ny formel for honnørstikk

Rolf Bøe

I nesten alle de årene bridge har vært spilt har det vært diskutert om man skal bruke honnørstikk eller punkter når man skal beregne honnørens verdi. Striden om dette har bølet fram og tilbake hele tiden. I begynnelsen av tredveårene så det ut til at honnørstikkene hadde seiret for godt, i og med Culbertsons gjennombrudd. Men punktene kom igjen, og idag diskuteres det så flisene fyker over hele verden.

Her hjemme er vi litt utenfor diskusjonen; iallfall foreløbig. Vi har drevet litt med punktberging i Vienna, men selv der er vi kommet dit at vi bare bruker dem ved de spesielle Vienna-åpningene, en kløver og en grand. Ved fargeåpninger teller en god Viennaspiller honnørstikk, presis som Culbertsonspilleren.

Men i utlandet har man en haug av forskjellige punkt-skalaer å velge mellom. Den mest brukte for øyeblikket er Works skala, hvor honnørene teller henholdsvis 4-3-2-1, og The Four Aces skala, som gir verdiene 3-2-1-½. Ved siden av disse er det en hærskare av andre, som for eksempel Reiths skala, som visstnok teller 6-4-2-1, Robertson-skalaen, 7-5-3-2-1, og mange andre.

Fordelen ved punkt-skalaen er enkelheten. Særlig begynneren strever svært med honnørstikkene, men de griper fort poenget ved at et ess skal være 7 punkter (eller hvilken skala man nå bruker) og så videre. Men det er ikke bare begynneren som har vanskeligheter med honnørstikkene. Jeg kjenner sterke spillere, som har masser av premier fra turneringer, men som ikke kan beregne

honnørstikkverdien av forskjellige hender om det så gjalt livet. Og det er mange flere spillere som ikke orker å telle honnørstikk i praksis. For det første er det for brysomt å operere med både hele, halve og kvarte stikk (en plussverdi er jo i virkeligheten et kvart stikk), og for det andre gidder man ikke å pugge alle kombinasjonene slik at man husker dem utenat.

I praksis blir det derfor at man, "pleier å kjenne hvor tunge kortene er i hånden." Nå er dette en metode som kanskje kan være tilfredsstillende for en ekspert, men den vil skaffe andre store vanskeligheter.

Hvorfor holder man da fremdeles fast ved honnørstikkene? Fordi de gir en mer eksakt beregning. For det første gir de forskjellige punkt-skalaene en høyst forskjellig verdi av hendene. Men det går an å rette på, vi kan bare velge den beste og blåse i de andre. At vi kan ha litt vanskelig med å bli enige er en sak for seg, som vi ikke skal diskutere her. Derimot vil jeg nevne en annen svakhet, som er langt større, og det er at ingen av de punktberginger som har vært lansert hittil tar hensyn til at en honnørs verdi er større i kombinasjoner enn når den står alene i en farge. En konge er verdt ½ stikk, hverken mer eller mindre, når den bare står sammen med småkort. På den samme måten er damen bare en plussverdi. Men når disse to kommer sammen stiger de i verdi og blir til ett, presis som i det vanlige liv.

♡

Men går det ikke an å forenkle honnørstikkeregningen og gjøre den lettere å arbeide med? La oss se på det.

Den første vanskeligheten er at vi ikke bare har hele tall å operere med. Det er alltid tyngre å regne både med halve og med fjerdedels tall enn med hele tall. Da langt heller litt større tall, bare de er hele. Og det er jo forferdelig enkelt, når man bare tenker på det. Vanskelighetene er ikke større enn om vi ville prøve å finne på noe lettere enn å regne med hele, halve og kvarte dusin. Vi kan bare gjøre det om til stykker alt sammen. Det er langt lettere å legge sammen 3, 6, 15 og 9 enn å si $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $1\frac{1}{4}$ og $\frac{3}{4}$ dusin.

Her er løsningen å gjøre alt om til plussverdier. Vi regner jo alltid at to plussverdier er lik $\frac{1}{2}$ honnørstikk, og fire plussverdier lik 1 stikk. Hvorfor ikke gå den motsatte veien og si at 1 honnørstikk er 4 plussverdier og $\frac{1}{2}$ honnørstikk er 2 plussverdier, og så bare regne med plussverdier? Nå er plussverdier et tungt ord, så vi kan like godt kalle det for punkter. Navnet skjønner jo ingen, Olsen blir den samme mannen om han skifter navn og kaller seg Løwenskjold.

Denne nye beregningsmåten skaper ingen vanskeligheter — iallfall ikke større vanskeligheter enn de vi fikk da vi i Oslo gikk over fra fem til seks-sifrede telefonnummer. Det er bare å multiplisere alle tall med 4, og si at vi må ha 12 punkter for å åpne når vi sitter med en jevn fordeling, uten noen gjennmeldbar farge; 10 punkter når fargen vår er gjennmeldbar; og 9 punkter hvis vi har en edel sekskortfarge. Det blir ingen nye meldinger og heller ikke noen nye krav til styrken for en melding. Det er ikke engang nødvendig å underrette makker om endringen — det gjør ingenting om han teller i honnørstikk og De i plussverdier. Resultatet blir nøyaktig det samme, på samme måte som et halvt dusin alltid er lik 6 stykker.

Men ennå er det for tungvint. Ennå strever vi med å huske 12—15 forskjellige honnørkombinasjoners verdi. Går det ikke an å forenkle dette? Kan vi ikke finne en formel som gjør at vi bare behøver å huske et par setninger og så kan telle oss til resten hver gang? Jo, det går.

For å få det til må vi først innføre et begrep som heter en honnørs grunnverdi. Tieren ser vi helt bort fra, vi regner bare med de fire høyeste hon-

nørene. Grunnverdien er den verdien en honnør har når den ikke støttes opp av andre honnører. Den er lett å finne når vi er fortrolig med honnørstikktabellen og multipliserer med 4.

Et ess er	4 punkter
En konge er	2 punkter
En dame er	1 punkt
En knekt er	0 punkter

Når det er flere honnører i en farge bruker vi følgende formel: *Den andre honnøren rykker opp en plass, og den tredje honnøren er alltid verdt et punkt.*

Det er det hele. Noe annet behøver De ikke å kunne, for med støtte i denne formelen er det en enkel sak å regne ut verdien av hver eneste kombinasjon. Husk bare på at kongen får en verdi av 4 punkter hvis den står sammen med esset i fargen, idet kongen faktisk blir et "ess" selv. På den samme måten rykker damen opp til å bli "konge", slik at den teller 2 poeng, hvis den er støttet av esset eller kongen. Og knekten teller 1 punkt hvis den blir støttet av enten esset, kongen eller damen. Sammen med en høyere honnør blir verdien av

en konge	= 4 punkter
en dame	= 2 punkter
en knekt	= 1 punkt

Den tredje honnøren teller alltid 1 punkt, enten det er damen eller knekten.

Denne formelen gir i praksis så like resultater som Culbertsons tabell at det virker helt forbløffende. I kombinasjonen E-K er hvert av kortene lik 4 poeng. Vi får 8 poeng, som igjen gir nøyaktig 2 honnørstikk. I kombinasjonen E-D teller vi 4 poeng for esset og 2 poeng for damen (fordi den er støttet av en høyere honnør), tilsammen 6 punkter, som omgjort gir $1\frac{1}{2}$ honnørstikk. K-D-kn gir 5 punkter, 2 for kongen, 2 for damen og 1 for knekten. Både kongen og damen regnes som "konger". 5 punkter er 1+ honnørstikk, og det sier Culbertson også at kombinasjonen er verdt.

De eneste situasjonene hvor denne formelen gir andre resultater enn Culbertsons tabell er der hvor hans verdier kan være gjenstand for diskusjon; fordi man egentlig burde hatt åttendedels honnørstikk for å gi en nøyaktig beskrivelse. Nå orker vel ingen av oss å tenke på åttendedels honnørstikk engang, det er fullstendig nok med fjerdedels stikk. Se på kombinasjonen

E-K-kn, som ifølge Culbertson gir bare 2 honnørstikk, mens den nye formelen verdsetter den til 9 poeng eller 2+ honnørstikk. E-K-D regnes som 2+ stikk og E-K-x som 2 stikk. Det er innlysende at E-K-kn burde ligge et sted i mellom. Men når vi ikke vil innføre åttendedels stikk blir vi nødt til enten å forhøye eller kaste bort. Vår formel forhøyer, Culbertson kaster bort, men det hele er så ubetydelig at det ikke er verdt å diskutere. Jeg kunne godt ha fulgt Culbertson her hvis det ikke var gått ut over formelens enkelhet. Det samme er tilfelle med E-D-kn.

I kombinasjonen K-kn-10 er min formel en tanke strammere enn Culbertson. Han verdsetter den til 1 stikk, mens formelen sier at den bare er verdt 3 punkter eller $\frac{1}{2}$ + stikk. Det kommer blant annet av at Culbertson ikke er konsekvent, mens formelen er det. En logisk følge av at K-kn-10 er et helt stikk skulle være at E-kn-10 ble $1\frac{1}{2}$ stikk, på samme måte som K-D er lik 1 stikk og E-D lik $1\frac{1}{2}$ stikk.

Disse avvikelserne er imidlertid som nevnt så ubetydelige at vi kan se helt bort fra dem, og si at formelen stemmer helt med Culbertsons honnørstikktabell. Det blir derfor ingenting nytt å bruke den, det blir bare en lettere metode. Vi skal øve oss på noen hender:

♠ E-D-kn-7 ♥ K-kn-7-4 ♦ K-D-kn ♣ D-4

De teller 7 punkter i spar. Esset teller 4. Damen rykker opp til "konge" og teller 2 punkter fordi den er beskyttet av esset; og knekten teller automatisk 1 punkt fordi den er den tredje honnøren i fargen. På samme måte teller De 3 punkter i hjerter. Kongen er den høyeste honnøren, og får derfor grunnverdien sin, 2 punkter. Knekten rykker opp til "dame" og teller 1 punkt fordi den er den andre honnøren. I ruter teller De 2 punkter for kongen, 2 for damen og 1 for knekten, og i kløver 1 punkt for damen. Tilsammen blir det 16 punkter, eller 4 honnørstikk. Etter Culbertsons skala blir det $3\frac{1}{2}$ +, forskjellen ligger i at han ikke regner noe for sparknekten.

♠ K-kn-9-5-3 ♥ E-D-8 ♦ K-D-4 ♣ K-5

Her regner De 3 punkter i spar (2 for kongen og 1 for knekten), videre 6 i hjerter (4 for esset og 2 for damen), 4 i ruter (2 for kongen og 2 for damen), og endelig 2 punkter for kongen i klø-

ver. Tilsammen blir det 15 punkter eller $3\frac{1}{2}$ + honnørstikk — nøyaktig det samme som etter Culbertsons tabell.

♠ E-K-D-7-3 ♥ E-D-8 ♦ D-kn-3 ♣ E-4

De har 9 punkter i spar, 6 i hjerter, 2 i ruter og 4 i kløver, tilsammen 21 punkter eller 5+ honnørstikk. Det samme får De etter Culbertson.

Fordelen ved denne omleggingen er som jeg nevnte at det blir lettere å regne ut honnørstyrken. De slipper for det første med å huske tre forskjellige sifre, 4-2-1; idet alle kombinasjoner av honnørstikk kan regnes ut ved hjelp av denne formelen, pluss regelen om at den andre honnøren rykker en plass opp og den tredje automatisk teller 1 punkt. Dessuten slipper De å operere med halve og fjerdedels tall, noe som de fleste av oss finner svært komplisert og unødig tungvint.

Jeg nevnte at det til en åpningsmelding trengtes 12 punkter hvis man ikke har noen gjennmeldbar farge, 10 punkter hvis fargen er gjennmeldbar, og 9 punkter hvis man har en edel sekskortfarge. På den samme måten trenger De 4 punkter, fordelt på to farger, for å svare en grand. Den samme styrken er nødvendig for en over en, skjønt De kan gå ned til 2—3 punkter for å vise en edel femkortfarge. For to over en må De ha 8 punkter. I annen omgang må De som åpner ha 14 punkter for å melde to grand etter to over en hos makker, 16/17 punkter for å melde tre grand, og så videre. Etter en grand eller en over en hos makker trenger De 18 punkter for å hoppmelde til to grand, 21/22 for å hoppe til tre grand, og så videre.

For å kunne åpne meldingene med en grand må De ha 16—20 punkter hvis De bruker Culbertsons gamle grand, 14—16 punkter med den nye granden hans og 15—17 punkter med den grandmeldingen jeg foreslo i februarnummeret i år. Hva makker skal ha for å melde utgang — eller for å oppfordre åpneren til å gå i utgang er lett å regne ut. Hvis De er så sterk at det blir 24 punkter av det selv om makker har minimum for grandåpningen kan De melde utgang rett inn, eller eventuelt avgi en kravmelding. Er De så sterk at De kan se utgang hvis makker ikke har minimum avgir De en oppmuntrende melding; og hvis De kan

Toppspillernes beste spill

E. C. Goudsmit

Fra det hollandske "Bridge"

Et amerikansk månedsblad har hatt den gode idéen å be noen av de beste bridgespillerne om å skrive litt om det beste spillet i deres karriere. På den måten fikk man samtidig vedkommende spillers begrunnelse. Den første som ble spurt var *Ely Culbertson*. Man kan si hva man vil om hans dyktighet som spiller, men man må likevel innrømme at han har gjort mer for spillets utvikling enn noen annen.

Som sitt beste spill valte han dette:

♠ E-K-kn-5
♥ E-K-4
♦ kn-10-3
♣ D-4-3

♥ 9-8-4
♥ 8-6
♦ E-9-5-2
♣ kn-10-7-5

N	
V	Ö
S	

♠ D-7-6
♥ 9-5-3
♦ D-8-7-4
♣ 9-6-2

♠ 10-3-2
♥ D-kn-10-7-2
♦ K-6
♣ E-K-6

Spillet forekom under en av hans kamper i London. Culbertson satt Syd, og meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	2 ♠	pass
2 gr	pass	3 ♥	pass
4 ♥	pass	4 gr	pass
6 ♥	pass	pass	pass

se at det ikke er utgang selv om makker har maksimum kan De enten passe eller flytte kontrakten over i en farge på totrinet.

Slik kan De gå gjennom melding etter melding — det blir ingen vanskeligheter hvis De bare passer på å multiplisere alle krav til honnørstyrke med 4. Slår idéen igjennom skal vi komme tilbake med en komplett summary, men foreløbig får dette være tilstrekkelig.

♥

Tilslutt vil jeg peke på at det slett ikke er dumt å lære begynnere denne formelen, selv om De ikke skulle finne det praktisk å multiplisere med 4. De kan lære dem at esset er verdt 1 stikk, kongen $\frac{1}{2}$ og damen $\frac{1}{4}$, og føye til regelen om verdien av den andre og den tredje honnøren.

Hollenderen E. C. Goudsmit, "den lille", som Midsem kalte ham, er godt kjent fra Europamesterskapskampene før krigen. Han var i USA i flere år, men er nå kommet tilbake til Holland, og deltok blant annet på det hollandske laget i Brighton i år.

Goudsmit har skrevet denne artikkelen for det hollandske "Bridge", og vi har fått istand en oversettelse. Vi tar forbehold fordi vårt kjennskap til hollandsk er temmelig magert, men det er et lett sprog å forstå, så så langt fra Goudsmits artikkel er vi iallfall ikke kommet. Se bare på den første setningen, den heter på hollandsk: "Een Amerikaans maanblad had de aardige gedachte enige der grootste bridge-spelers te vragen naar de meest interessante hand uit hun carrière." Ikke sant, det lar seg gjøre å forstå det?

Vest startet med ruteresset, og fortsatte med kløverknekten. Culbertson tok stikk på egen hånd, og fortsatte med fire runder trumf. Deretter kom damen og kongen i kløver, og stillingen var:

♠ E-K-kn
♥ —
♦ kn-10
♣ —

♠ 9-8-4
♥ —
♦ 9
♣ 10

N	
V	Ö
S	

♠ D-7-6
♥ D-8
♦ —
♣ —

♠ 10-3-2
♥ 10
♦ K
♣ —

Nå kom den vanskelige avgjørelsen. Skulle han velge å prøve å få istand en komplisert skvis eller skulle han ganske

enkelt prøve sparfinessen? Øst måtte ha ruterdamen, ellers hadde Vest neppe startet i fargen. Men spardamen? Satt den hos Vest kunne den fanges ved en finesse, men hvis Øst hadde den måtte det en skvis til. Culbertson følte at Øst hadde dette viktige kortet, og bestemte seg for skvis. Mulig det kom av tilskuermengden rundt bordet, den ville nok ikke være nådig hvis han knep og gikk bet, og det etterpå ble oppdaget at han kunne vinne ved skvis.

Følgelig fortsatte han med hjerter ti, og kastet sparkknekten på bordet. Dermed kunne Øst pakke sammen. La han spar kunne Culbertson fortsette med esset og kongen, damen ville falle og spar ti ville gi siste stikk. Bedre ble det ikke om Øst la ruter, da kunne Culbertson fortsette med ruteresset, slik at damen falt, og gå inn på bordet på spar.

Ikke mindre interessant er dette spillet, som *mrs. Helen Sobel* regnet som det beste i sin strålende bridgekarriere:

♠ kn-9-8-4
♥ 7-6
♦ E-D-kn-3
♣ 7-6-2

♠ 7-6-2
♥ D-10-8-2
♦ 8-6-2
♣ D-10-3

N	
V	Ö
S	

♠ D-10-5
♥ kn-5-3
♦ K-7-5-4
♣ kn-8-4

♠ E-K-3
♥ E-K-9-4
♦ 10-9
♣ E-K-9-5

♠ D-10-4
♥ 7-4-2
♦ kn-7-3-2
♣ K-D-8

♠ kn-9-7-6-3
♥ kn
♦ 8
♣ E-10-9-7-3-2

N	
V	Ö
S	

♠ 8-5
♥ 10-5-3
♦ D-10-9-4
♣ kn-6-5-4

♠ E-K-2
♥ E-K-D-9-8-6
♦ E-K-6-5
♣ —

Mrs Sobel satt Øst, og Syd havnet i tre grand etter følgende meldinger:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♦	pass
2 gr	pass	3 gr	pass
pass	pass		

Vest begynte med hjerter to (som viste fire kort i fargen. Alså kunne Øst plasere Syd på fire også). Østs knekt ble tatt av Syds ess, og så kom ruter ti, som fikk løpe. Mrs Sobel stakk ikke. Hun ville ikke slik med en gang gi Syd tre stikk i fargen, ikke uten å se litt nærmere på spillet.

Syd fortsatte med esset og kongen i spar. Nå begynte Mrs Sobel å telle opp, og regnet med at Syd opprinnelig hadde tre spar, fire hjerter, to ruter og fire kløver. Og hun fant en interessant bete-

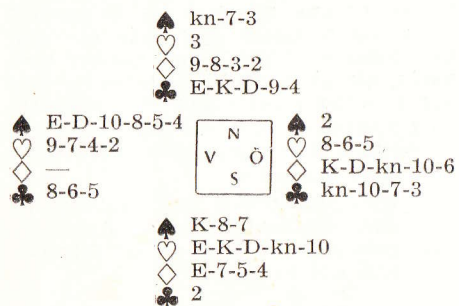
variant. Uten å stole la hun spar dame på kongen! Hvis hun hadde lagt tieren ville jo Syd ganske enkelt fortsette med spar, og ville være nødt til å vinne kontrakten med tre stikk i spar og to stikk i hver av de andre fargene. Men når spardamen falt fikk Syd en innkomst på bordet, og fikk samtidig sjansen til overstikk. Spillet forekom i det amerikanske parmesterskapet, og et overstikk var jo gull verdt. Han fortsatte derfor med ruter og knep. Mrs Sobel kom inn på kongen og spilte hjerter tilbake. Syd gikk straks på med esset, og fortsatte med spar tre som han knep med nieren på bordet. Men han holdt på å trille av stolen da Mrs Sobel tryllet fram spar ti, og fortsatte med hjerter. Bordet var dødt, og både overstikket og utgangen smeltet vekk som dugg for solen.

Charles H. Goren er samtidig en glimrende skribent og en av Amerikas dyktigste spillere. Han oppgir følgende spill som sitt beste:

inn, men hadde bare spar og kløver igjen og måtte sette bordet inn. Derved forsvant de to rutertaperne på spardamen og kløverdamen.

Goren forteller videre at spillet ga en ren bunn. Alle de andre bordene spilte også seks hjerter, men Goren var den eneste som ikke hadde fått kløverresset ut. Da er jo syv trekk utapelig.

Den store *Sidney Lenz*, amerikanske bridgespilleres Grand Old Man, meldte seg med følgende spill:

Meldingene gikk:

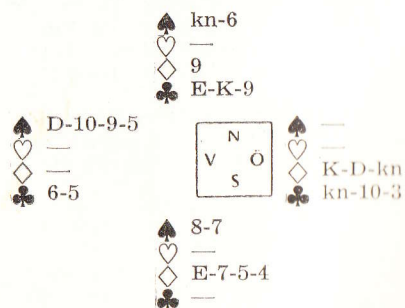
Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	1 ♦	2 ♥	2 ♠
pass	pass	4 ♥	pass
pass	pass		

Sparesset kom ut, og Syd tok den pausen som gode spillere tar før de rører et kort fra bordet. Han likte seg ikke. Det var fare for at Øst hadde en singel spar, og ennå større sjanser for at Vest var renens i ruter. Syd kunne tenke seg utviklingen. Ny spar til stjeleling, ruterkongen tilbake. Syd må jo dekke, Vest stjeler og spiller mer spar. Nå kommer tre ruterstikk fra Øst, Vest lempet sine kløvere og får kløverstjeleling, slik at Syd bare får for sine fem høye trumf.

Men Syd fant også botemidlet. Det var en sjanse til å narre Vest hvis Østs spar var lavere enn syveren. Han la spar tre fra bordet, og når Øst bidro med toeren lempet Syd kongen. Vest regnet med at den var singel, det var jo naturlig at Øst la toeren fra 8-7-2, og skiftet til kløver. Esset tok stikket, så kom fem ganger trumf og deretter en spar. Vest tok damen og fortsatte med kløver. Bordet stakk, og så kom sparknekten, som gjorde det av med Øst. Han ble herlig skvist i ruter og kløver. Elleve stikk.

Da spillet ble spilt for første gang satt *Sixten Landahl*, en kjent spiller fra bridgens første tid, på Syds plass. Men hvor kommer da Lenz inn? Jo, Landahl skrotet etterpå av at han hadde spilt et meget fint spill, og veddet med Lenz at han ikke kunne gjøre det etter. Spillet ble rekonstruert, men Lenz førte spillet på nøyaktig den samme måten som Landahl.

Red. vil bemerke. Det var utvilsomt et pent spill av mr Landahl og mr Lenz, men alle de store mestrene som har vært borte i spillet har oversett et meget pent poeng. Etterat Syd har trukket alle trumfene er stillingen:

Når Syd spiller spar kan Vest bare legge nieren. Nord må stikke, men nå kan ikke Syd få trukket spar den ene gangen til som gjør at Øst blir skvist. Og Syd kan aldri få mer enn fire trekk.

De nye lovene

De nye lovene for robberbridge foreligger og er tilsalg i alle Narvesens kiosker. Pris kr. 2.25.

De nye lovene for duplikatbridge er utkommet og kan bestilles fra Norsk Bridgeforbunds kontor, Jacob Aallsgt 46, Oslo. Pris kr. 2.75 + porto kr. 0.25. Ved ordre på minst fem eksemplarer sendes lovene portofritt.

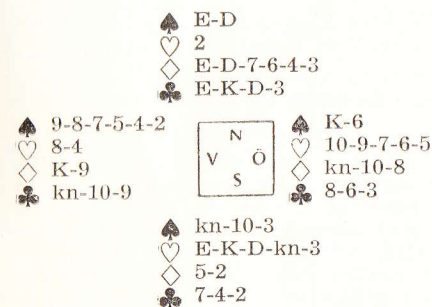
Forskjellige coups

Dette er den tredje artikkelen i serien "Forskjellige Coups". Den første artikkelen sto i nummer 5 og den andre i nummer 6 i år.

Vi behandler i denne artikkelen forskjellige coups i forbindelse med skvis.

Vienna Coup

Den første skvisen historien kjenner dukket opp i Wien i 1863, i trumfwhist. Det var ikke småtteri heller, man skulle jo tro det var en alminnelig, enkel skvis eller noe slikt, men nei da, for sikkerhets skyld var det Vienna Coup med progressiv skvis. Spillet ble notert, og her er det:

Syd ga. Det siste kortet han ga til seg selv var kløver syv. Etter reglene for trumfwhist var dermed kløver trumf, og Syd, givener, skulle spille ut. Hva resultatet av det originale spillet ble vet vi ikke, men det ble rekonstruert fordi man ønsket å diskutere det. Da kom bomben. En av spillerne erklærte at han kunne få tretten stikk med Nord—Syds kort, uansett hvordan motspillet ble ført. En vill latter møtte ham. Skvis var som nevnt ikke kjent i de dagene, og "enhver kunne jo se at det var en umulighet å nekte Vest stikk for ruterknekten".

Vår venn — historien har desværre ikke bevart hans navn — tilbød veddemål, men ble møtt av enda mer latter. Tilslutt fikk han imidlertid overbevist dem om at han mente det alvorlig, og da var det nok av dem som ville vedde imot. Ville han absolutt kaste pengene

sine ut av vinduet kunne man jo gjerne ta og samle dem opp.

Vår venn satte seg Syd, og startet med ruterfinessen. Deretter kom fire ganger kløver, og Øst var allerede skvist første gang. Han valgte å kaste en hjerter. Nå fulgte sparesset fra Nord — det karakteristiske ved Vienna Coup. Sluttposisjonen blir en skvis mot Øst i spar og hjerter, og for å få det til må Syds spar knekt være trusel. Men da må sparesset innkasseres før skvisen starter, ellers vil det blokere, slik at Øst trygt kan kaste sparene sine.

Deretter kom alle hjerterne fra Syd, og den siste skviset Øst i spar og ruter. Nord hadde igjen esset og syveren i ruter, Syd hadde sparknekten og en ruter, og Øst kunne ikke holde både sparkongen og to ruter.

De forbausede tilskuerne trodde ikke sine egne øyne — det så jo ut som rene trolddommen. De følte at de hadde vært med på en historisk begivenhet i kortverdenen, og døpte i sin begeistring straks spillemåten til "Vienna Coup." (Synd at de ikke isteden brukte spillerens navn, det hadde han fortjent).

Det tok mange år før et lignende spill dukket opp. Igrunnen ikke så rart, for i whist, hvor det ikke var noen blinde-mann, var det umulig å peile fordelingen med en slik sikkerhet at man kunne tenke på skvis, og derfor ble selvfølgelig heller ikke skvisens vesen utforsket. Det rare var imidlertid at heller ikke problemforfatterne klarte å konstruere et lignende spill. Det ble prøvet mange ganger, men det ble med dårlige etterligninger hvor bare noen kort var byttet om. Idag må vel spillet nærmest regnes som lett, som problem betraktet.

Det særegne ved Vienna Coup er som nevnt at man innkasserer et stående stikk for skvisen starter, slik at fargen ikke blokeres. Det hender imidlertid at man må innkassere flere stikk i samme farge, og noen ganger må man avblokere i to farger.

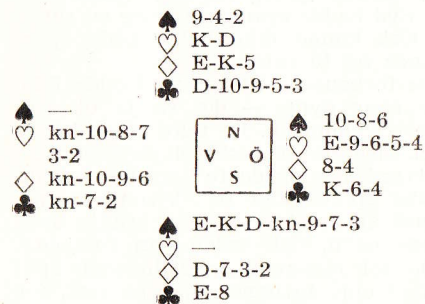
I eksemplet ovenfor var Vienna Coup knyttet til en progressiv skvis, men det behøver ikke alltid være tilfelle. Man kan godt anvende coupet i forbindelse med andre skvisarter, for eksempel enkel skvis, tosidig skvis eller trumfskvis.

I det siste året har en amerikaner og en engelskmann sloss om oppdagelsen

av det dobbelte Vienna Coup, hvor man må avblokere i to farger, og de har døpt spillemåten til henholdsvis "Wilder Coup" og "Prolative Vienna Coup". Faktum er imidlertid at spillemåten har vært kjent i mange år uten at den har fått noe spesielt navn.

Overføring av en trusel

Det er lett å høre på dette navnet at det er et coup av ny dato. I gamle dager hadde coupet fått en klingende navn, men i de siste årene er det dukket opp så mange coups — mange ganger også på forskjellige steder samtidig — at man ikke har brydd seg om å gi alle sammen så fine navn. Selve coupet er imidlertid elegant nok — det består i å flytte stopperen i en farge over fra den ene motspillers hånd til den andre.

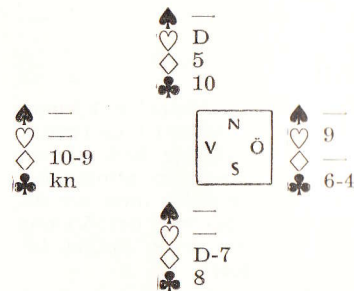

Syd spilte syv spar, doblet av Øst. Atter et eksempel på doblinger som ikke hører noe sted hjemme. Hvis det blir bet vil Øst — i faresonen — få hundre poeng ekstra ved doblingen, men han risikerer å gi motparten kontrakten — et tap på 2260 poeng.

Og her ga doblingen Syd gode opplysninger. Øst måtte ha hjerteresset, og sannsynligheten talte for at han hadde kløverkongen også. Vest startet med ruter knekt, og spillet så til å begynne med ut til å være enkelt. Bordet stakk, så kom hjerterkongen, Øst dekket og Syd stjal. Nå kunne kløvertaperen lempes på hjerterdamen, og den siste ruterer kunne stjeles. Men da det ble trumfet en gang, og fordelingen viste seg, fikk pipen en annen lyd. Den siste ruterer kunne ikke stjeles, med mindre Øst også hadde fire ruter. Det var litet sannsynlig, hvis ikke ruterne satt rundt var det nok Vest som hadde flest. Kløverne kunne heller ikke etableres, det var for få inkomster hos Nord.

Alså var skvis neste utvei. I ruter og kløver. Men hvordan skulle det gå

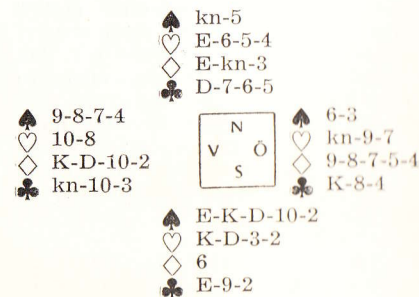
til når sannsynligvis Vest hadde ruterne og Øst kløverkongen? Syd fant en sjanse, at Vest hadde kløverknekten. Han trumfet tre ganger, og passet på å være inne på bordet siste gangen. Deretter kom kløverdamen. Øst måtte på med kongen, og Syd stakk med esset. Nå var Øst satt utenfor, nå kom sluttspillet mot Vest, som bare hadde et par knekter og tiere å vifte med. Sparfargen ble spilt til bunns, så ble Nord satt inn på ruterkongen, og stillingen var:

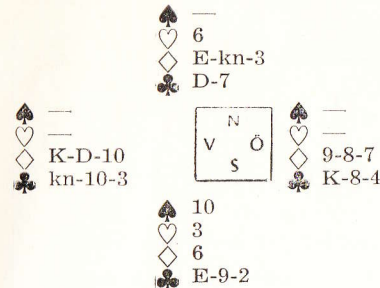
Nå kom hjerterdamen, Syd la kløver åtte, og Vest kunne pakke sammen.

Coupe de grace

Coupe de grace er fransk, og betyr nådestøtet. Coupet er egentlig en form for overføring av trusel, det særegne er bare at denne overføringen skjer etter at skvisen er effektivt. Her har vi alså det pussige tilfelle at noe så fint som en overføring av en trusel fra den ene hånden til den andre bare har et simpelt, borgerlig navn, mens en avart bærer det klingende navnet coupe de grace eller nådestøtet. Nå, navnet skjemmer ingen, heter det, og her har De et eksempel på coupe de grace:

Syd spiller syv hjerter. Trumf kommer ut, og spilleren trumfer tre ganger. Deretter kommer fire ganger spar, og stillingen er:

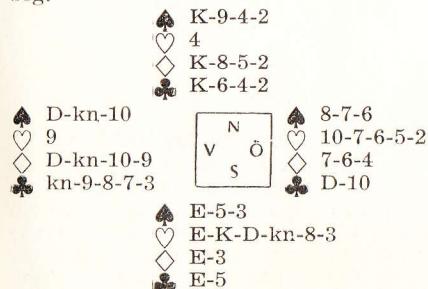
Når Syd spiller sin siste spar er Vest allerede skvist. Hvis De ikke ser det er det forståelig, men det behøves vel ingen inngående forklaring på hvorfor han ikke må kaste ruter. Da legger bordet en kløver, så kommer ruteress og ruterstjeling, kløveress og kløverstjeling, og ruter seks står.

Men det er når Vest legger kløver at coup de grace inntreffer. Nord legger også kløver, så kommer en ruter til esset, og kløverdamen fra Nord. Dette er nådestøtet. Øst må dekke, Syd stikker og stjeler kløver to. Da faller Vests siste kløver, og nieren er god.

Det kan selvfølgelig være en tanke å bruke betegnelsen coupe de grace om all overføring av stoppere fra den ene hånden til den andre, men hittil er det iallfall ikke gjort.

Skviscoup

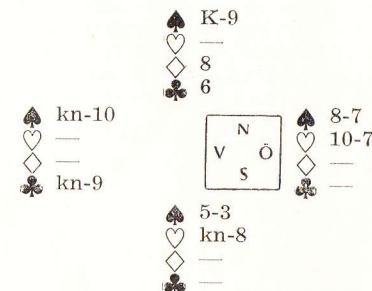
Skviscoup er en kombinasjon av skvis og grand coup. Coupet forekommer uhyre sjelden, men den dagen det dukker opp kan det gjennomføres ved klar og logisk tenkning, uten at man ser motpartens hender. Det er alså ikke så problematisk som for eksempel coup de grace, hvor man faktisk bør ha en god titt i motpartens kort for å klare seg.

Syd spilte syv hjerter. Da spardamen kom ut så Syd nokså optimistisk på

tilværelsen. Han talte tolv stikk, og det trettende skulle han nok få ved en eller annen skvis. Utspillet ble stukket på hånden, og så kom to ganger trumf. Men da Vest viste renons andre gangen forsvant Syds lyse syn. Trumffargen gikk ikke, og nå ble det plutselig bare elleve sikre stikk. Men Syd var ikke av den typen som ga opp. Han fortsatte med en hjerter til, og nå ble Vest skvist første gang. Han hadde lagt en kløver på den første hjerteren, og nå valgte han å oppgi ruterfargen ved å legge ruter ti. Syd fortsatte da med ruteresset, ruter til kongen, og en ruter til stjeling.

Nå var første delen av skviscoupet gjennomført. Syd hadde fått redusert sine trumf til samme antall som Øst, og samtidig hadde han fått godspilt ruter åtte. Så kom kløveresset og en kløver til kongen, og stillingen var:

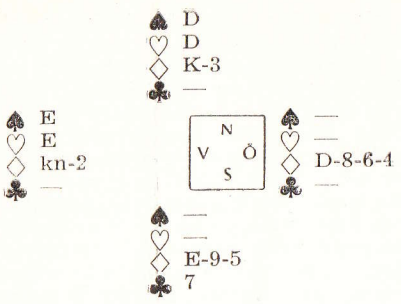
Nå kom ruter åtte, og Øst sprellet i garnet. Hvis han la spar kunne Syd også legge spar, så kunne han spille sparkongen og en spar til, og vi ville ha fått samme sluttposisjon som i grand coup. For å hindre Syd i å kaste en taper la Øst derfor hjerter syv. Men det hjalp ikke. Syd stjal over med hjerter åtte og Øst lempet en kløver. Men så kom hjerterknekten, og nå var det Vests tur. Han var skvist sonder og sammen, hva han enn la ville Nord få de siste to stikkene.

Vanskelig.

Andre coups i forbindelse med skvis

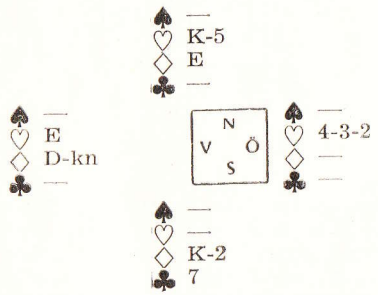
Ved siden av de her nevnte coups finnes det en god del andre, som vi av plassensyn bare skal behandle summarisk.

Harvard coup, eller skvisfinesse, består i at en motspiller blir skvist fordi han er nødt til å holde en honor i en farge for å beskytte makker mot gjennomspill.

Kløver er trumf. Når Syd spiller kløver syv inntreffer Harvard coup. Vest må holde begge sine ess, og må derfor lempe en ruter. Det gjør imidlertid at hans makkers dame kan fanges ved en finesse. Det spilles ruter til Nord's konge, knekten faller, og når ruter tre kommer fra Nord er Østs dame ikke verdt roen ting.

Jettisons coup er en spillemåte hvor man i det stikket man skviser motparten kan kaste eller holde en blokerende honnør på bordet, for å bestemme hvor man skal være inne i neste stikk:

Når kløver spilles er Vest skvist. Velger han å kaste hjertereset legger Nord hjerter fem, og Nord's hånd gir de siste to stikkene. Velger Vest å legge ruter kaster Nord ruteresset, og Syds hånd står.

Jettisons skvisinnspill går ut på det samme prinsippet, men her setter man inn den ene motspilleren samtidig som man skviser den andre:

BLINDEMANN

har etter de nye lovene rett til å advare makker mot å spille fra feil hånd, men bare når det er tydelig at han er iferd med å gjøre det.

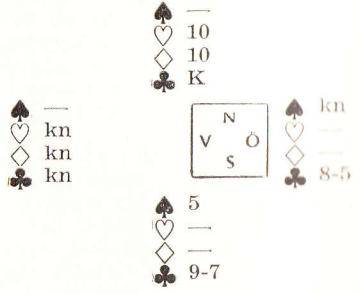
NEDLAGT STIKK

Etter de nye lovene er det tillatt å se på et nedlagt stikk inntil man selv eller makker har spilt ut eller fulgt på til neste stikk.

Rolf Bøe

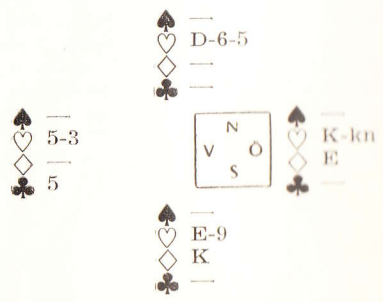
Bridge-turneringer

Håndbok for turneringsledere
Kan fåes hos alle bokhandlere

Syd spiller sin siste spar. Hvis Vest legger hjerter eller ruter kaster Nord selvsagt motsatt farge, Vest kommer inn, men Nord's hånd står. Og hvis Vest legger kløver lempet Nord kløverkongen. Derved må Øst spille kløver og levere Syd de siste to stikkene.

Selvordscoup oppstår når man skviser sin makker.

Syd spiller en grandkontrakt, og må ha to stikk til. Det får han aldri hvis Vest, som er inne, spiller hjerter. Men hvis Vest er grådig og innkasserer sin stående kløver vil han skviser sin makker så nydelig som det går an. Legger Øst hjerter kan Syd kaste ruterkongen, og hvis Øst legger ruteresset lempet Syd hjerter ni. Denne skvisen er altså ikke særlig anbefalelsesverdig.

RIKTIG SIGNALBRUK

Gregers H. Hultin

Jer er helt enig med Egil Wang i innledningen til hans artikkel i nummer fem, hvor han skriver at vi alle er enige om at man skal gjøre det lettest mulig for makker. Dess klarere bilde han kan få av situasjonen, dess bedre avgjørelse kan han treffe, og dess flere poeng blir det for egen side.

Dette er jo en sannhet som ingen kan bestride, og en direkte følge blir at man benytter alle de midler som står til rådighet for å gi ham flest mulig opplysninger. Disse midler består utelukkende i meldinger og signaler. Men ofte uteblir meldingene, og så har man bare signalene igjen. På denne bakgrunn er det helt uforståelig for meg at ikke alle spillere, både store og små, går inn for å bruke fordelingsignalet ved alle anledninger. Den eneste innvendingen jeg har sett mot det er at det muligens kan forveksles med ett styrke- eller svakhetskast. Men dette er foreløpig bare en påstand, eller retttere sagt en formodning. Det bør ikke være noe til hinder for å bruke fordelingsignalet så lenge det ikke ved eksempler er bevist at formodningen er riktig.

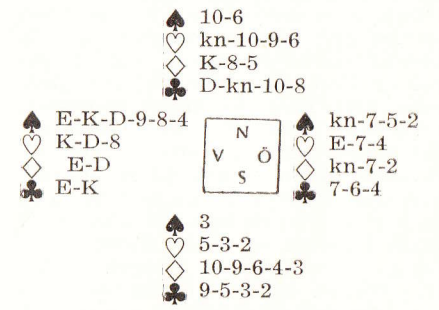
Jeg har selv i lengere tid vært på utkikk for å finne slike eksempler, men har hittil ikke hatt hell med meg. Derimot har jeg funnet ikke så få eksempler på at signalet har vært avgjørende for å kunne bete en ellers opplagt kontrakt. Man finner forøvrig også et slikt eksempel i Wangs foran nevnte artikkel.

Det avgjørende er imidlertid at man forstår å bruke signalet på den rette måten. Dette gjelder for øvrig også ved alle andre signaler. Man må vurdere situasjonen på forhånd, og ikke bruke et signal hvis man forstår at det vil være til større nytte for motparten enn for makker. Heller ikke hvis det kan misforståes. Men for øvrig skal man bruke signalet ved alle forekommende anledninger, selv om man i øyeblikket ikke kan se at makker vil få bruk for det. Man bør også være oppmerksom på en annen ting. Det eneste saliggjørende er ikke bare å kunne bruke og utnytte signalene på den riktige måten, det er minst like viktig å kunne oppfatte dem og vurdere dem riktig.

I det følgende kan de som er interessert få bli med på et litet lynkursus i

bruk og utnyttelse av signaler, heri inbefattet fordelingsignalet. For en tid siden kom jeg over et spill som jeg synes var så interessant og instruktivt at jeg noterte det, og her er det:

Syd gir, ingen i faresonen:

Meldingene gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	2 ♠	pass	3 ♠
pass	4 gr	pass	5 ♦
pass	5 gr	pass	6 ♣
pass	7 ♠	pass	pass

De av leserne som vil være med kan sette seg på Syds plass. De trenger ikke å la Dem avskrekke av at Syd har fått slike fillekort, og av den grunn tro at det ikke kan bli noe interessant spill. Tvert imot skal De få se at det ikke er langt fra at Syd skal spille første violin i dette spillet.

Og så begynner vi. Nord spiller ut kløver dame. Øst legger liten, og De? Ganske riktig, kløver tre. Vest stikker med esset, og spiller så esset og kongen i spar. Nord følger, Øst likeså, og De legger andre gangen kløver to.

Vest spiller deretter liten spar til knekten. Nord legger ruter åtte, og hva gjør De? Det mest nærliggende skulle være at De legger kløver fem, for å fullføre fordelingsignalet. Men De har allerede fått to viktige opplysninger fra makker, og bør overveie situasjonen for De går videre.

Utspillet forteller Dem at Nord også har knekten og tieren i kløver. Vel å merke hvis han har spilt korrekt, og

det skulle det være all grunn til å tro. På den tredje sparen la han ruter åtte. Det kan bety tre forskjellige ting. Det kan være singelton, dobbelton, eller det kan være et styrkekast. De ser bort fra at det er en singelton. I så fall må Vest ha E-K-D-5, og da kan De telle tretten stikk hos ham — seks i spar, fire i ruter, to i kløver og hjerter ess. Det vil da ikke være noe mer å spille om.

Hvis det er et styrkekast må makker ha enten kongen annen eller kongedame dobbel igjen. Han kan ikke bare ha damen annen, for da kunne Nord ikke ha gitt fra seg återen, og noe annet alternativ foreligger ikke. Ruter-esset er Vest nødt til å ha, for ellers kunne han ikke ha meldt storeslem, uten å være renons. Men hvis han er renons kunne han ikke vite hvilket ess Øst hadde da han svarte på fire grand.

Dermed kan Syd fastslå at hvis ruter åtte er et styrkekast så kan Nord skvises i kløver og ruter, under forutsetning av at Vest har kongen og damen i hjerter og esset og damen i ruter — og det er jo meget sannsynlig. Da tar Vest seks sparstikk, to kløverstikk og tre hjerterstikk, og er inne på bordet i det ellevte stikket. På bordet har han da igjen en kløver og en ruter, og på hånden esset og damen i ruter, og Nord vil ikke kunne holde en kløver og ruterkongen gardert. Syd holder derfor begge sine kløver og legger hjerter to. Her skal leserne være oppmerksom på en annen ting, nemlig at det er et av de viktigste momenter i forsvaret mot skvis å holde igjen en hjelpestopper i en av makkers farger.

Syd legger altså hjerter to på den tredje sparen. Dette er også viktig når man bruker fordelings-signalet — det forteller at han har tre små i fargen. Vi skal straks få se hvor viktig dette er for Nord. Vest fortsetter med den fjerde sparen, og Syd legger ruter fire. Best å være føre var. Vest stikker og Nord legger kløver åtte. Det at Nord ikke la en liten ruter, men et så pass viktig kort som kløver åtte, tyder på at han virkelig har styrke i ruter. Syd kan derfor telle opp Nords hånd. Han har vist to små spar, og sannsynligvis har han fire kløver og tre ruter. Det gir ham fire hjerter, og det er sannsynlig han har en stopper når han ikke kaster av i fargen. Antagelig har han knekten fjerde. Derved kan Syd også regne ut hva Vest har, og at det må bli bet hvis Nord er med på notene. Hvor langt er nå Nord kommet, og hva er hans resonnement?

Vi begynner med at Syd legger kløver tre i annen spar-runde og kløver to i neste stikk. Foreløbig sier det ikke svært meget, men når Syd legger hjerter to kan Nord også regne ut fordelingen. I hjerter må Syd enten ha en singelton eller tre kort. Det kan imidlertid ikke være noen singelton, fordi Syd da måtte ha elleve kort i kløver og ruter. I kløver kan han ikke ha flere enn fire. Den femte måtte eventuelt være kløver konge, men da ville han ha gitt et styrkekast i første stikk. Syv ruter kan han heller ikke ha, fordi Vest er nødt til å ha ruter ess. (Samme resonnement som Syd brukte).

Nå kan Nord telle opp helt. Syd har en spar og tre hjerter, og enten to eller fire kløver. To kløver kan han ikke ha, da måtte han ha hatt syv ruter, følgelig er den fulle fordelingen en spar, tre hjerter, fem ruter og fire kløver.

Derved får Nord også peiling på Vests kort. Og da Syds signal viser tre små hjerter, blir Nord også oppmerksom på skvisfaren. Han forstår at Syd også er klar over den, og er klar til å møte den ved å holde kløverfargen. Ellers ville han ha fullført fordelings-signalet i kløver. Dermed blir det bet for Vest.

Nå er det sikkert mange som sier at noe slikt kan man da ikke klare ved bridgebordet, fordi det vil ta for lang tid. Det er meget i det. Men det er et ordsprog som sier at øvelse gjør mester, og hvis man gjør det til en regel å ofre litt tid på å tyde kortene etterhvert som de faller, vil ferdigheten komme etter hvert. Med litt omskrivning skal jeg sitere et annet ord-sprog: "Det er en dårlig elev som ikke tenker på å bli mester."

Bridgejournalen i Danmark

Dansk kommisjonær for Bridge-
journalen er

ERIC SCHUBERT

Schandorphsvej 24, Lyngby

Abonnementsprisen er d. kr. 12.—
pr. år.

Intervju med presidenten

Vi oppsøkte Norsk Bridgeforbunds nye president — K. Fr. Dawes — forleden dag, for å få en liten prat med ham om aktuelle ting innen norsk bridge. Og her er hans uttalelser:

Det var et virvar av systemer ved årets Europamesterskap, og noe må tydelig gjøres for å få en bedring i forholdene til neste år, hvis det ikke skal ende i kaos. Turneringskomiteén bør trekke opp retningslinjer for hva som skal være tillatt og hva som skal være forbudt, slik at ikke motstandernes meldesystemer kommer helt overraskende på en slik som ble gjort i år. Hvis spillerne hele tiden er klar over hva de kan risikere å få imot seg, kan de innrette seg annerledes under treningen, slik at de når turneringen kommer kan være forberedt på å møte motstandernes systemer.

Det forbauser meg for eksempel at det italienske systemet ble tillatt. Det var jo det rene sirkus, man satt faktisk og folte at en melding betydde at man var svak i denne fargen, mens man hadde større styrke i de umeldte fargene. Og det var flere andre, forbudte systemer, som ikke på langt nær var så kompliserte og vanskelige å sette seg inn i. Men de italienske spillerne var greie karer, som ikke kan kritiseres. De hadde jo fått lov av turneringskomiteén til å bruke systemet sitt, og dermed er deres forhold i orden.

Den norske innsatsen var uhyre svak. Bare et par — bergenserne Bolseth og Bø — kom noenlunde hederlig fra turneringen, ellers var det grått i grått. Svakest var Skiensparet. Damenes innsats var heller ikke noe å skryte av, men her hadde vi jo ikke ventet bedre. De tidligere turneringene om Europamesterskapet har vist at våre damer ligger langt fra toppen i europeisk bridge.

Vi vil gjøre vårt beste for å stille lag til neste års Europamesterskap, i Italia. Men det store spørsmålet er økonomien. Det koster temmelig meget å få sendt to lag nedover. Kniper det kan det hende vi blir nødt til bare å stille lag i den åpne klassen. Vi kan vel neppe stille noe stort sterkere damelag enn i år, og derfor kan vi gå ut fra at våre damer

ikke har stort å hente i Italia. Men derimot kan vi stille et langt bedre lag i den åpne klassen enn vi gjorde i år.

Men vi håper likevel å få sendt damelag også. Kanskje vi kan klare å sende et lag på fire spillere iallfall. Såvidt jeg så ifjor og i år har ikke damene et så strengt program at det ikke skulle gå an at de samme fire spiller hele tiden. Sålenge vi ikke får sykdomsforfall skulle det iallfall gå, og i værste fall får vi ta med en reserve blant dem som likevel skal reise nedover.

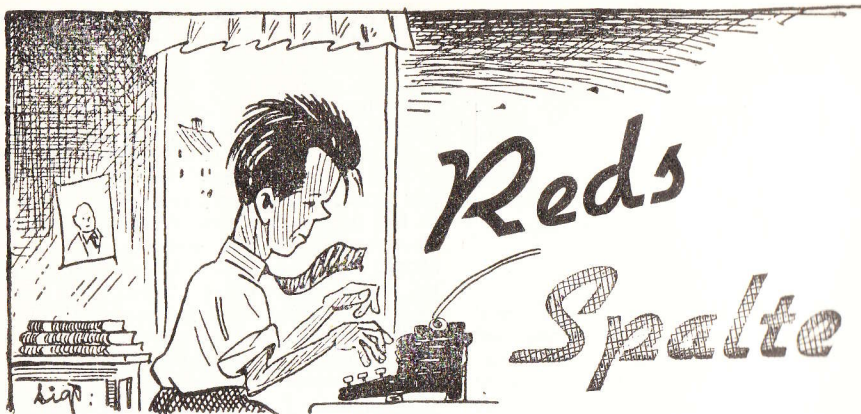
Spørsmålet om Nordisk Mesterskap neste år er ikke avgjort ennå. Det kommer opp til behandling i alle fire lands forbundsstyrene, og bare hvis alle er enig vil turneringen bli arrangert. Men derimot er det allerede bestemt at det skal spilles i Oslo, hvis det blir noen turnering.

På den indre fronten kommer først en nyhet i Norgesmesterskapet for klubber. Vi har planer om å la Helgeland krets delta i det åpne mesterskapet sammen med alle lag fra Sørnorge. Tidligere har denne kretsen deltatt sammen med de andre kretsene fra Nordnorge, men ordningen med Nordnorge er jo bare en kompromissløsning på grunn av reisevanskelighetene. Dess flere kretser vi kan få med i den åpne turneringen dess bedre er det, og når det finnes jernbane der skulle det ikke være uoverkommelig med kamper mellom lag fra Helgeland og for eksempel Nordtrøndelag.

Dette gjør at vi også kan arrangere Nord-Norgefinalene lenger nord, slikt at vi får lettet reisevanskelighetene for lag og par fra vår nordligste landsdel. Vi vil nemlig gjøre alt vi kan for at lag fra Finnmark også skal få være med.

Forøvrig vil vi prøve å legge om den økonomiske basis for forbundet. Det er litet tilfredsstillende å være nødt til å foreta innsamlinger for å få avvirket Norgesmesterskapet for par, og for å få deltatt i Europamesterskapet. Jeg kan foreløpig ikke si noe om hvordan vi skal ordne en slik omlegging, men vi vil som nevnt prøve.

Vi arbeider også med noen nye idéer. Det første vi vil prøve på er å få sendt noen av våre mest kvalifiserte turneringsledere på turné landet rundt, for å høyne kvaliteten blant klubbens turneringsledere. Planen er å arrangere kurs for turneringsledere for eksempel i

Jeg fikk mange svar på mitt spørsmål om spalten Problematisk i forrige nummer; og det viser seg at de aller fleste leserne er fornøyet med den som den er. Jeg vil derfor fortsette med å ofre 8—10 sider på den.

Enkelte av leserne har satt fingeren på at det kan være en fordel å få svarene direkte etter oppgavene i Eksamensprøven, slik at man slipper å bla fram og tilbake for å finne fram. Jeg er enig, sett fra deltagerne i konkurransen om Våre 20 spørsmåls standpunkt. Men saker er at selv om vi har mange deltagere i denne konkurransen er det langt flere lesere som ikke sender inn besvarelser, men som likevel leser Eksamensprøven med stor interesse. Skulle svarene komme like etter oppgavene ville vi ødelegge spalten for dem, idet de ikke kunne unngå å se løsningen før de får gjort seg opp en egen mening. Det tar forøvrig ikke mer plass, som et par av leserne har anført. Skal vi idetheletatt gjengi oppgavene i det nummer hvor løsningene

kommer, og det er vel alle enig i, må vi ofre et par sider på det. Det spiller ingen rolle om løsningene kommer etterpå eller i tilslutning til hver oppgave.

Så skal vi gå over til et par melde-spørsmål, og jeg starter med en syver som makker og jeg ikke fikk meldt i en robber forleden dag.

♠ K-kn-9
♥ E-D-10-9-4
♦ E-K-8-2
♣ 5

N
V O
S

♠ E-D-10-7-4
♥ K-5
♦ 7-6
♣ E-8-4-2

Oslo, Hamar, Kristiansand, Bergen og Trondheim. Kan vi få turneringslederne til å interessere seg for noe annet enn de evindelige Howellturneringene vil meget være vunnet.

Videre har vi tenkt oss å lage propaganda blant alle de klubbene som ikke er tilsluttet forbundet. Det finnes mange av dem rundt om i de forskjellige kretsene, og vi vil prøve å forklare for dem at det er til beste for oss alle at flest mulig bridgespillere er tilsluttet Norsk Bridgeforbund.

Et meget viktig arbeide i høst blir å bestemme hvilke meldekonvensjoner

som skal tillates. Det blir ikke lett å få ordnet dette, for det er mange hensyn som skal tas. Jeg går ut fra at det blir ordnet slik at bestemte konvensjoner blir tillatt brukt i alle turneringer, og at turneringslederne forøvrig kan avgjøre hva som skal tillates. Men det vil bli gitt meget strenge instruksjoner til turneringslederne, slik at vi ikke risikerer for mange endringer fra den ene turneringen til den andre.

Dette er alt jeg har å fortelle foreløbig, men jeg skal komme tilbake med mer etter første styremøte, slutter Dawes.

Jeg satt Syd og ga, og vi presterte følgende meldeserie:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♣	3 ♥	pass
3 ♠	4 ♣	4 ♦	pass
4 ♥	pass	4 ♠	pass
5 ♠	pass	6 ♠	pass
pass	pass		

Syv trekk.

Etter makkers fire spar forsto jeg at han hadde fem hjerter, fire ruter, tre spar og singel kløver. Det gjorde at jeg måtte forstå at alle mine honnører var viktige nøkkelkort. Jeg regnet en sekser for å være temmelig sikker hvis ikke makker hadde meldt på absolutt minimum, men jeg synes det var temmelig meget som skulle klaffe for en syver. Makker på sin side var redd for hjerterkongen. Min fire hjerter var jo bare en preferansemelding, som absolutt ikke lovet noen hjerterkonge.

Nå kan nok spørsmålet løses ved spørremeldinger, men bare hvis Nord *vet* at spar skal være trumf, og at det ikke har noen interesse med hjerter som trumf. Etter Vienna er det relativt lett å finne fram, fordi Syd lover fem spar i åpningsmeldingen. Da kan det meldes:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	2 ♣	4 ♥	pass
4 gr	pass	5 gr	pass
7 ♠			

Men da spillet forekom ble det spilt Culbertson. Vi diskuterte spørsmålet fram og tilbake, men fant ingen løsning. Inntil vi oppdaget at den gamle, foraktede Culbertsons fire-fem grand ville ha greid brasene med glans. Når jeg først skal ta et initiativ til slem etter makkers fire spar, kunne jeg jo like godt ha meldt fire grand. Denne meldingen lover som kjent to ess og kongen i en meldt farge. Da ville makker med en gang se at jeg satt med spareset, hjerterkongen og kløvereset. Han ville aldri få rede på spardamen, det er så. Men han kan ta den på indisier, idet han kan regne med at jeg ikke tør invitere til slem med bare esset femte.

Det samme har hendt meg flere ganger i det siste. Jeg har hatt vanskeligheter med slemkontrakter, og så har det vist seg at Culbertson fire-fem grand, som ingen av oss tenker på lenger, ville ha ordnet opp med glans. Pussig konvensjon. Den er ikke fullt så allsidig som Blackwood, men til gjen-

gjeld gir den skikkelig beskjed når den blir brukt, mens man i de fleste tilfelle ikke er stort klokere enn før etterat man gjennom Blackwood har fått beskjed om makkers ess.

Jeg vil se litt nærmere på fire-fem grand en dag. Kanskje det lønner seg å ta den fram fra skraphaugen og sette den inn i systemet istedenfor Blackwood. Da får vi både enkelt- og dobbeltvirkende slemkonvensjoner. En spørremelding er enkeltvirkende, fordi man spør makker om hans kontroll, og etterpå avgjør man selv om det skal meldes slem eller ikke. Det samme er tilfelle med Blackwood. Men fire-fem grand er dobbeltvirkende — fire grandmelderen forteller en del om sine egne kort, og spør makker om han kan tenke seg slem etter den opplysningen. Samtidig som han får rede på makkers kontroll. Her samarbeider altså spillerne om å nå slemmen — det er ikke lenger slik at den ene spør, og at den andre skal holde munn med unntagelse av at han skal svare på det han blir spurt om.

Så er det den ulykksalige hangen enkelte har til å vise en edel firekortfarge så snart som mulig, selv om den er aldri så svak. I en aftenturnering for et par uker siden satt en Østspiller med:

♠ 7-5 ♥ 9-8-4-3 ♦ 8-3 ♣ E-K-kn-9-2

Vest åpnet med en ruter, og Nord passet. Øst var flasket opp med det prinsippet at han måtte vise sin edle farge så snart som mulig. Da var det selvfølgelig ikke snakk om noen annen melding enn en hjerter. Hvorfor vise kløverfargen?

I dette tilfelle førte Vests hjertermelding til at han aldri siden fikk gitt makker det riktige bilde av kortene sine. Øst—Vests hender var:

♠ 9-4-3	♠ 7-5
♥ E-D	♥ 9-8-4-3
♦ E-K-10-9-2	♦ 8-3
♣ D-10-5	♣ E-K-kn-9-2

Meldingene gikk:

1 ♦	1 ♥
2 ♦	3 ♣
3 ♥	pass

Det er ingenting å bebreide Vest. Hva skal han egentlig melde etter tre kløver? Øst har krevet for en runde, og

fire kløver er svært litet morsomt med bare tre trumf. Gjenta ruterfargen en gang til går ikke, og tre grand uten sparstopper er straffbart etter disse meldingene. Tilbake blir en eneste melding — tre hjerter. Det er selvfølgelig ingen god melding, men det er den minst dårlige meldingen Vest har til disposisjon.

Resultatet ble tre beter, mens tre kløver ble vunnet ved andre bord. Og det er selvfølgelig den riktige kontrakten, som man lett kommer til etter følgende meldeserie:

1 ♠ 2 ♣
3 ♣ pass

Hjerterfargen sa De? Hvem har spurt etter den? Tror De hjerter kan være noe tress i denne situasjonen når ikke makker kan melde fargen?

Selvfølgelig kan De en sjelden gang oppleve at De sitter og spiller tre kløver med tre trekk mens tre hjerter er opplagt. Men hvor mange ganger tror De det hender i forhold til alle de gangene det blir en rav ruskende gal kontrakt fordi man ikke gir makker skikkelig beskjed om hva man har?

Jeg skal gi Dem et godt råd. Tenk ikke så meget på de edle fargene, iallfall ikke for i de senere melderundene. Først skal De gi makker et bilde av fordelingen Deres, og etterpå kan De begynne å tenke på om det skal spilles en slett eller en edel farge. Få inn en naturlig rytme i meldingene, slik at makker alltid kan være sikker på at De melder Deres lengste farge først. Da blir det forbausende mange vanskelige meldeproblemer som løser seg selv, og De får en meldeteknikk som alltid fører til brukbare kontrakter. Ikke alltid til den beste kontrakten, for et slikt meldesystem kan De ikke få. Derfor hender det at spillere som jakter etter edel firekortfarge kan få en topp en gang iblant. Men de lever ikke svært lenge på den ene toppen, det nytter litet å få en topp en gang iblant når veien dit blir brolagt med bunner i andre spill.

Her er et annet meldepoeng:

Syd satt med:

♠ 9 ♥ E-kn-9-7-6-4 ♦ 7-5-4-2 ♣ 8-3

og åpnet med tre hjerter. Det er det ingenting å si på, men fortsettelsen gikk:

Syd	Vest	Nord	Øst
3 ♥	pass	3 ♠	pass
4 ♥	D	pass	pass
pass			

Historien kostet noe slikt som 800 poeng, uten at Øst—Vest var i nærheten av utgang. Syd bemerket at det var den svake treåpningen som hadde skylden; at den ikke var heldig denne gangen. Men jeg er ikke tilbøyelig til å gi ham rett. Enhver sperremelding er ladet med dynamitt, og når det som regel går bra er det fordi den kommer for fort på motparten. Men hvis man begynner å melde mer etterat man har sperret får motparten mer tid på seg, og dessuten kommer man høyere. Da kan det bli farlig. Derfor bør første regel ved sperremeldinger være: *En spiller som åpner med en sperremelding har ingenting mer å si i det spillet.* Legg merke til det. Syd har fortalt sin historie ved å melde tre hjerter, og når makker likevel foretrekker en annen farge får det være hans sak. Makker har hørt om den lange hjerterfargen, og når han likevel velger spar har Syd ingenting annet å gjøre enn å holde munn. Selv om tre spar blir dobbelt, og selv om han ikke skulle ha en eneste spar. Nord vet om den lange hjerterfargen, og kan gå over selv hvis fire hjerter skulle være bedre.

Selvfølgelig kan det konstrueres spill hvor det tross alt lønner seg å gå over til sin egen farge. Men det er så sjelden det forekommer. Det blir den samme historien som jeg nevnte foran. Ved å komme med en melding etterat man har sperreåpnet kan man få en topp en gang iblant, men veien til denne toppen blir brolagt med bunner.

Mens jeg er inne på kapitlet sperremeldinger vil jeg minne om at De ikke bør stampe over motpartens kontrakt etterat De har sperret. Ved å sperre innfører De den reneste gjettekonkurransen for motparten. Det er mange sluttmeldinger å velge mellom, og bare en av dem er korrekt. Derfor er det langt større sjanser for at motparten gjetter galt enn riktig. Derfor vil De i det lange løp være sikret en god score hvis De lar være å blande Dem inn. Det kan selvfølgelig være riktig å stampe en gang iblant, De kan få en topp.

Men veien til denne toppen blir brolagt med bunner.

Rolf Bøe.

Siden Sist

Amerikanerne er svært ivrige om dagen, i en diskusjon om punkter kontra honnørstikk som verdimåler for de høye kortene. Det er et spørsmål som er gammelt som alle haugene. Lenge for kontraktbridgens tid, ja sogar i aukasjonsbridgens første tid, var det samme spørsmålet på tapetet, og det er mange av de samme argumentene som går igjen idag.

Culbertson har som kjent alltid holdt på honnørstikk, og det samme har Bridge World, som iallfall offisielt fremdeles er Culbertsons eget blad, og som støtter hans system så godt det lar seg gjøre. Men bladet har vært ute i hardt vær fordi en stor del av leseleseren vil bruke punkter, tiltross for Bridge Worlds kampanje. Man har ikke kunnet åpne et nummer av bladet i det siste året uten å se lange artikler for og imot punktbergingen. (De artiklene som er for punktberging er selvsagt ikke skrevet av Bridge Worlds stab). Og nå har Bridge World bitt i det sure eple og har opprettet en fast spalte hvor en av punktbergingens ivrigste forkjempere, *Fred L. Karpin*, har fått adgang til å boltre seg av hjertens lyst.

Men også innen punktbergingens leir er det kamp. Works eldgamle skala, hvor honnørene teller henholdsvis 4-3-2-1 punkt, med eller uten ½ punkt for tieren, er nok den mest populære. Men noen vil ta hensyn til fordelingen ved åpningsmeldinger, mens andre bare vil telle punkter. Charles H. Goren har for eksempel i en bok foreslått å gi punkter for singeltoner og renonser, men er omgående blitt "slaktet" i flere artikler i Bridge World.¹⁾

Works punktsskala er imidlertid ikke på langt nær den eneste. En annen skala som også er populær er The Four Aces skala, hvor de fire høyeste honnørene teller henholdsvis 3-2-1-½ poeng. Etter vår mening ser denne skalaen langt bedre ut, her blir en dame verdt tredjedelen av et ess, mens den etter Works skala er verdt halvparten av et ess. (At vi liker honnørstikkbergingen enda bedre er en annen sak).

Foruten disse to skalaene har vi Reiths skala, som så vidt vi husker gir

¹⁾ En artikkel om Gorens punktberging sto i Bridgejournalens nummer 2 i år.

poengene 6-4-3-2-1, og Robertson-skalaen, som gir 7-5-3-2-1. Den siste ligner som De vil se vår Viennaskala, den eneste forskjellen er at her er knekten redusert til et poeng mens tieren ikke teller. Faktisk er også Robertson-skalaen forløperen til Viennaskalaen, wiennerne annekterte den og finpusset knektens verdi.

Spørsmålet har for øvrig neppe noen aktuell interesse i Norge idag. Vi skal derfor innskrenke oss til denne meddelingen foreløbig.

Vi har fått fatt i en del opplysninger om den amerikanske bridgeorganisasjonen, som kanskje kan interessere. *American Contract Bridge League*, den ledende (og eneste?) organisasjonen i Amerika har 28.000 medlemmer. Det er jo ikke så imponerende, når vi tenker på at vi har halvparten så mange. Men derimot er budsjettet imponerende. Forbundet har en formue på over 100.000 dollars, altså omregnet etter dagens kurs noe over 700.000 kroner. Selv om vi må trekke fra en god del fordi dollarens faktiske verdi for en amerikaner ikke på langt nær er lik syv kroner for en nordmann så blir tallet likevel imponerende. Inntektene i de tre første månedene i år har vært 26.000 dollars. Hvis vi går ut fra de samme inntektene jevnt over hele året unntatt sommermånedene skulle man komme opp i et inntektsbudgett på ca. 75.000 dollars eller 500.000 kroner. Utgiftene i de samme tre månedene var ca. 22.000 dollars. Store tall.

Men så er det også dyrt å delta i amerikanske turneringer. I *Summer Nationals*, som i år ble arrangert i begynnelsen av august, er startkontigenten i *Master Pairs* 16 dollar — ca. 100 kroner — pr. spiller, for hele turneringen. (Fire sesjoner). I *Master Team of Four*, som går over seks sesjoner, er startkontigenten 30 dollars pr. lag for de to første sesjonene og 15 dollars for hver av de følgende sesjoner. Hvis et lag som når finalen består av fem medlemmer blir altså startkontigenten sammenlagt omtrent 125 kroner pr. spiller, og skulle det bare være fire medlemmer blir hver spiller nødt til å betale ca. 160 kroner. Sammenlignet med Norgesmesterskapet er dette uforholdsmessig høye tall. Veien fram til finalen i vårt mesterskap koster ca. 100 kroner for laget.

Når man ser disse tallene er det nesten unødvendig å tilføye at det bare er folk med god råd som kan delta i amerikanske mesterskap. Ennå mer overbevist om dette blir man når man får høre at alle spillene i mesterskapet spilles på samme sted. For å delta blir man altså nødt til å reise over halve Amerika og bo på hotell i de dagene turneringen spilles. Uten reisegodtgjørelse. Så vi kan vel si at det tross alt ikke er noen grunn for oss til å ta etter.

Så går vi over til avdelingen før spill, og begynner med et som er hentet fra den amerikanske turneringen om "Vanderbilts Cup", en av Amerikas største og mest kjente turneringer.

♠ 9-7-3-2		♠ D-4						
♥ 10-6-5		♥ 7-2						
♦ E-7-6-3-2		♦ K-kn-8-5-4						
♣ E		♣ 9-8-5-4						
♠ 10-8-6-5		♠ —						
♥ kn-9-8-3		♥ —						
♦ D-10-9		♦ —						
♣ 7-6		♣ —						
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td>S</td></tr> </table>		N		V	Ø	S	
	N							
V	Ø	S						
		♠ E-K-kn						
		♥ E-K-D-4						
		♦ —						
		♣ K-D-kn-10-3-2						

Syd var havnet i syv kløver, og fikk ruter ut. Han stakk med esset på bordet, men gjettet galt da han skulle velge hvilket kort han skulle kaste av på egen hånd. Han valte spar knekt, og måtte senere avgi et hjerterstikk.

Syd kunne ha spilt langt bedre og gitt seg selv flere sjanser ved å stjele den første ruter. Så kunne han ha trukket hjerteresset for å se om knekten skulle sitte singel. Når den ikke gjør det kunne han ha fortsatt med esset og kongen i spar. Når damen faller, som her, er resten opplagt. Men selv om damen ikke skulle falle er Syd ikke værre stillet enn han var når han i første stikk bestemte seg for å ta ruteresset og lempe sparknekten. Det kan han fremdeles gjøre, etter å ha kommet inn på bordet på kløveresset. Og da er sjansen at hjerterknekten sitter høyst tredje.

Fra den samme turneringen henter vi et spill hvor trumfene satt temmelig skjævt, men hvor spilleren likevel fikk syv trekk.

♠ 4-2		♠ D-9-7-6						
♥ K-5		♥ D-9						
♦ E-D-6-5-2		♦ kn-4						
♣ K-D-4-3		♣ kn-8-7-6-5						
♠ kn-10-5		♠ —						
♥ 10-8-7-6-2		♥ —						
♦ K-9-8-7-3		♦ —						
♣ —		♣ —						
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td>S</td></tr> </table>		N		V	Ø	S	
	N							
V	Ø	S						
		♠ E-K-8-3						
		♥ E-kn-4-3						
		♦ 10						
		♣ E-10-9-2						

Syd spilte seks kløver, og fikk spar ut. Esset ga stikk, så kom sparkongen, ruteresset, og esset og kongen i hjerter. Da hjerterdamen falt forsto Syd at Øst var kort i hjerter. Han fortsatte derfor med sparstjeling med lav trumf, ruterstjeling og ny sparstjeling med lav trumf. Stillingen var nå:

♠ —		♠ —						
♥ —		♥ —						
♦ D-6-5		♦ —						
♣ K-D		♣ —						
♠ —		♠ —						
♥ 10-8		♥ —						
♦ K-9-8		♦ —						
♣ —		♣ —						
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td>S</td></tr> </table>		N		V	Ø	S	
	N							
V	Ø	S						
		♠ —						
		♥ kn-3						
		♦ E-10-9						
		♣ —						

Som De ser har Syd ingen vanskeligheter med å vinne resten ved krysstjeling.

Dette spillet kan være noe å tenke på for spillere som gir opp såsnart de spiller en høy kontrakt og det viser seg at trumfene sitter skjævt. Tiltross for at Øst hadde flere trumf enn noen av motstanderne fikk han ikke ett eneste stikk.

En annen sak er at Øst kunne ja gjort det vanskeligere for Syd ved å lempe spardamen på et tidlig tidspunkt. Når han bare la små spar forsto jo Syd at han måtte være lang i spar men kort i hjerter, slik at sparene måtte stjeles med lave trumfer og hjerterne med høye, men hvis Øst hadde lempet både hjerterdamen og spardamen så fort som mulig ville Syd ha vært nødt til å gjette.

Vi flytter over til England, og ser litt på det nasjonale parmesterskapet:

Den minst sympatiske spilleren er han som etterpå forteller om alle de flotte spillene han har levert — og alle de tabbene makker har gjort.

♠ —		♠ D-10-7-3-2						
♥ E-10-6-2		♥ kn-9-7-4						
♦ kn-10-7-4-2		♦ D-5						
♣ D-kn-10-5		♣ K-3						
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td>S</td></tr> </table>		N		V	Ø	S	
	N							
V	Ø	S						
		♠ K-kn-8-5-4						
		♥ K-8-3						
		♦ K-6						
		♣ 9-8-7						
		♠ E-9-6						
		♥ D-5						
		♦ E-9-8-3						
		♣ E-6-4-2						

Topp på Nord-Sydsiden fikk J. Hochwald, en spiller fra Nord-England. Han satt Syd og var havnet i en grand. Hjerter to kom ut, Øst-Vest tok to hjerterstikk og så skiftet Øst til kløver dame. Han fikk beholde stikket, og fortsatte med nok en kløver, som ble stukket med kongen på bordet. Hjerterknekten ble innkassert, og så kom en spar til esset. Syd fortsatte med kløveresset og kastet hjerter ni på bordet, og stillingen var:

♠ —		♠ D-10-7-3						
♥ 10		♥ —						
♦ kn-10-7-4		♦ D-5						
♣ kn		♣ —						
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td>S</td></tr> </table>		N		V	Ø	S	
	N							
V	Ø	S						
		♠ K-kn-8-5						
		♥ —						
		♦ K-6						
		♣ —						
		♠ 9-6						
		♥ —						
		♦ E-9-8-3						
		♣ —						

Syd regnet ganske riktig med at Øst nå hadde fire spar og to ruter igjen, og han så også sjansen, at Øst hadde ruterkongen. Syd fortsatte med ruteresset og en ruter til, Øst kom inn, og hva han enn spilte tilbake var Nord-Syd nødt til å få to sparstikk. Et trekk, og toppscore.

I det hollandske "Bridge" har G. H. Seckel en artikkel hvor han blant annet peker på at elveregelen kan være et tveegget sverd. Han viser det med følgende eksempel:

♠ K-3		♠ —						
♥ E-D-6		♥ —						
♦ K-kn-8-5		♦ —						
♣ 8-7-6-3		♣ —						
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td>S</td></tr> </table>		N		V	Ø	S	
	N							
V	Ø	S						
		♠ E-kn-10-9-2						
		♥ K-8-4						
		♦ E-6-3						
		♣ K-9						

Syd spilte seks grand, og Vest begynte med kløver tre, som Øst stakk med esset. Han spilte kløver knekt tilbake, Syd tok kongen og Vest la kløver to. Hadde enda Vest lagt en høyere kløver. Det var jo ikke nødvendig å fortelle makker om hvor mange kløvere han hadde, men det fikk en meget stor betydning for Syd. Han fortsatte med tre ganger ruter (finesse) og tre ganger hjerter. Vest fulgte alle gangene, og damen falt på den siste ruter. Stillingen var nå:

♠ K-3		♠ —						
♥ —		♥ —						
♦ 8		♦ —						
♣ 8-7		♣ —						
	<table border="1" style="margin: auto;"> <tr><td></td><td>N</td><td></td></tr> <tr><td>V</td><td>Ø</td><td>S</td></tr> </table>		N		V	Ø	S	
	N							
V	Ø	S						
		♠ E-kn-10-9-2						
		♥ —						
		♦ —						
		♣ —						

Vest hadde vist fem kløver, tre hjerter og tre ruter, og kunne følgelig ha høyst to spar. Så måtte Øst ha minst fire spar. Det vil si at hvis Øst har spardamen så kan spillet overhodet ikke vinnes, fordi den vil være for godt gardert til å kunne fanges. Så er den eneste sjansen at Vest har damen dobbel igjen. Syd fortsatte derfor med en uten spar til kongen, spilte liten spar tilbake og satte i esset — og vant, idet damen stupte.

Men hvem iallverden hadde spilt slik hvis ikke han fikk vite at Vest hadde høyst to spar?

Moralen er at man skal være svært forsiktig med å gi beskjed om kortene sine hvis det er sannsynlig at motparten kan dra større nytte av opplysningene enn makker kan. Vi har sett spillere

som gir all verdens signaler i tide og utide, signaler som bare hjelper motparten uten at de kan ha det grunn interesse for makker, og slikt hevner seg.

Vi var ute for et spill i robberbridge forleden, hvor Øst-Vest fullt ut var klar over hvor vanskelig det ville bli for spilleren hvis han ikke ble veiledet av avkastene.

♠ 7-5-3	♠ K-9-2
♥ 8-4-3-2	♥ 10-6-5
♦ K-8-5	♦ E-10-3
♣ K-10-4	♣ kn-7-5-3

♠ D	♠ K-9-2
♥ K-D-kn-9-7	♥ 10-6-5
♦ D-kn-9-4-2	♦ E-10-3
♣ 6-2	♣ kn-7-5-3

♠ E-kn-10-8-6-4	♠ K-9-2
♥ E	♥ 10-6-5
♦ 7-6	♦ E-10-3
♣ E-D-9-8	♣ kn-7-5-3

Syd spilte fire spar uten meldinger fra motparten. Ruterdamen kom ut, bordet dekket og Øst tok esset. Han fortsatte med ruter ti, som beholdt stikket, og nok en ruter som Syd stjal. Nå kom spareset og spar knekt, Øst kom inn og spilte nok en spar.

Problemet for Syd var nå hvordan han skulle unngå å miste kløverstikk. Han trakk alle trumfene i håp om at motparten skulle forledes til å kaste kløver. Øst hadde selvfølgelig ingen grunn til å gjøre det, men Vest var også på høyden og tviholdt på alle de kløverne han hadde. Da alle trumfene var gått var stillingen:

♠ —	♠ —
♥ 8-4	♥ 10
♦ —	♦ —
♣ K-10-4	♣ kn-7-5-3

♠ —	♠ —
♥ K-D-kn	♥ 10
♦ —	♦ —
♣ 6-2	♣ kn-7-5-3

♠ —	♠ —
♥ E	♥ 10
♦ —	♦ —
♣ E-D-9-8	♣ kn-7-5-3

Syd fortsatte med hjertereset. Og nå gjorde Vest et pent trekk, han lempet hjerterkongen. Og den villedet Syd fullstendig. Han regnet med at Vest hadde kastet ned til kongen singel i

Bridgejournalen

kommer med ti nummer i året. Hvert av de første ni nummer blir på 36 sider, det tiende — julenummeret, blir større, uten at vi kan binde oss til et bestemt antall sider for dette nummeret.

Abonnement kan tegnes lettest ved å betale inn kr. 12.— på nærmeste postkontor — over postgirokonto 134 29, eller ved å skrive til oss og be om å få sendt tidsskriftet pr. postoppkrav.

hjerter og nå satt med bare kløver igjen — ikke så unaturlig slutning. Derfor kom liten kløver, som bordet knep med tieren. Bet.

Sammenlign prestasjonen til denne Vestspilleren og til ham som brukte elleveregelen i det forrige spillet, og dom selv.

Som vanlig blir spillene i alle vårens og sommerens store turneringer inngående diskutert og behandlet i alle aviser og tidsskrifter. Men vi er ikke alltid enig i alt som blir sagt, og her er et spill hvor vi er uenig.

Øst gir, Øst-Vest i faresonen.

♠ K-D-8-3	♠ 9-5
♥ D-kn-9	♥ 10-8-7-4
♦ 10-8-2	♦ 7-5-4
♣ 10-7-2	♣ E-kn-9-4

♠ E-kn	♠ 9-5
♥ E-2	♥ 10-8-7-4
♦ E-K-D-kn-6	♦ 7-5-4
♣ K-D-8-3	♣ E-kn-9-4

♠ 10-7-6-4-2	♠ 9-5
♥ K-6-5-2	♥ 10-8-7-4
♦ 9-2	♦ 7-5-4
♣ 6-5	♣ E-kn-9-4

Spillet er hentet fra Norgesmesterskapet for klubber i Trondheim. Ved det ene bordet satt et Culbertsonpar Øst—Vest, mens deres motstandere ved det andre bordet spilte Vienna. Culbertsonparet meldte:

Vest	Øst
—	pass
2 ♦	2 gr
3 ♣	4 ♣
4 gr	5 ♦
6 ♣	

Resultatet ble tolv stikk. Viennaparet derimot havnet i seks grand, og gikk en bet, etter følgende meldinger:

Vest	Øst
—	pass
1 gr	2 ♣
2 ♦	3 ♥
4 gr	5 ♦
6 gr	

Det er noe alle kan se at seks kløver er en bedre kontrakt enn seks grand, og at Culbertsonparet meldte best. Men det er enkelte som har gitt Vienna skylden for at paret kom i gal kontrakt, og da våkner vi til protest. Det er nemlig ikke systemets feil, men misbruk av systemet. Når Øst skal bestemme seg for svar på makkers søkemelding to ruter, skal han først se seg om etter muligheter for svar i slett farge. Hvis han er omtrent blank må han holde seg på totinet, men med 7-8 punkter bør han melde på tretrinet. Da bør han som nevnt først og framst se seg om etter en melding i slett farge, den edle fargen kan meldes siden. Derfor bør meldingene etter Vienna gå:

Vest	Øst
1 gr	2 ♣
2 ♦	3 ♣
6 ♣	

Noen flere meldinger er ikke nødvendige. Det kan hende Øst ikke har kløvereset, men i så fall må han ha enten sparkongen eller hjerterkongen, pluss kløverknekten, og det gjør samme nytten. Faktisk er det lettere å melde sekseren etter Vienna, fordi man finner fram også hvis Øst har for eksempel spardamen og hjerterkongen istedenfor kløvereset.

Nå skal De ikke komme og si at Øst ikke får vist hjerterfargen på denne måten. Han får vist den hvis det har interesse for Vest. Bytter vi om på Vests kort slik at han for eksempel får

♠ E-kn ♥ E-kn-6-2 ♦ E-K-D ♣ K-D-8-3

så vil Vest melde hjerterfargen etter Østs tre kløver. Når han ikke melder ruter i denne situasjonen så er det fordi alle andre spørsmål om fordeling er likegyldig etterat Øst har vist fire kløver og minst 7-8 punkter.

E. B. L:s kongress

Baron Robert de Nexon.

European Bridge League's kongress ble som vanlig holdt i forbindelse med årets Europamesterskap.

Presidenten, Sir Noel Mobbs, England, meddelte at han ikke ønsket å motta gjenvalg. Derfor ble visepresidenten, baron Robert de Nexon, Frankrike, valgt til ny president. Til ny visepresident ble valgt grev Carl Bonde, Sverige. Det nye styre består av:

Baron Robert de Nexon, Frankrike (president). Grev Carl Bonde, Sverige (visepresident). H. Dedichen, Danmark (sekretær). J. Odry, Belgia. S. Woodward, England.

Turneringskomitéen ble gjenvalgt, med unntagelse av at G. Butler, England, ble valgt inn istedenfor S. Woodward, som rykket opp til styremedlem. Komitéen består nå av:

N. M. Nielsen, Norge (formann), G. Butler, England, A. Larrivoire, Frankrike, de la Graete, Belgia, R. Skoruopo, Finland og E. Werner, Sverige.

På kongressen ble det videre besluttet at det laget som vant Europamesterskapet skulle delta med to par på EBL:s lag i verdensmesterskapet, og at det lagt som ble nummer to skulle stille det tredje paret. De nasjonale forbundene fikk rett til å ta ut sine par selv. Da England ble Europamester, og dette landet som kjent deltar i kvalifikasjonskampene for verdensmesterskapet gjennom det britiske imperium, ble det til at Sverige får lov å stille to par og Island et par.

♠ PROBLEMATISK ♣

Eksamensprøven

Månedens eksamensprøve omfatter som vanlig 20 spørsmål, og det er leserne selv som bestemmer hvor mange poeng hvert enkelt svar skal få. De 20 spørsmålene ble gitt som oppgaver i forrige nummer, og det er antallet av stemmer for hvert svar som bestemmer hvor mange poeng det skal få. Det svaret som har fått flest stemmer får 5 poeng, og andre svar får poeng i forhold til antallet av stemmer. Dog forbeholder redaktøren seg rett til å gi 5 poeng også for andre svar, hvis det dreier seg om en ekspertvariant som mange av leserne har oversett.

Maksimum for de 20 oppgavene er 100 poeng. Får De mer enn 40 poeng kan det passere, 60 poeng eller mer er bra, og over 80 poeng viser at De er en meget god bridge-spiller. Men hvis De får mer enn 95 poeng må De la være å titte på svarene før De løser oppgavene neste gang.

Svarene finner De like etter de 20 oppgavene.

1. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
pass	pass	1 ♣	pass
1 ♦	D	pass	1 ♥
?			

Syd har:

♠ D-10-5-4 ♥ E-10-7 ♦ D-kn-9-6 ♣ 8-3

2. Alle i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♦	D	pass	?

Syd har:

♠ D-kn-8-6 ♥ E-D-3 ♦ 9-5 ♣ K-kn-10-3

3. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
pass	1 ♣	pass	1 ♠
pass	2 ♦	pass	3 ♦
pass	?		

Syd har:

♠ D-7-5 ♥ 4 ♦ E-K-7-5 ♣ E-D-10-8-2

4. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♦	pass	?	

Syd har:

♠ E-D-5 ♥ K-8-4 ♦ 8-7-4-3 ♣ 9-5-2

5. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	2 ♦	pass
2 ♥	pass	2 ♠	pass
3 ♥	pass	?	

Syd har:

♠ E-kn-6-5-3 ♥ — ♦ kn-10-9-8-6-5 ♣ K-2

6. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♥	pass	?	

Syd har:

♠ E-K-10-3-2 ♥ 7-5 ♦ 6-4-2 ♣ E-kn-7

7. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	2 ♦	?	

Syd har:

♠ D-kn-7-4 ♥ K-3 ♦ 10-5-2 ♣ E-kn-6-2

8. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♣	D	pass	1 ♥
1 gr	D	?	

Syd har:

♠ K-8-5 ♥ 10-3 ♦ D-4-3-2 ♣ D-kn-5-2

9. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	3 ♠	?

Syd har:

♠ K-kn-3 ♥ E-5-4 ♦ E-9-6-4-2 ♣ kn-3

10. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♥	pass	3 ♦	pass
3 ♥	pass	?	

Syd har:

♠ 5 ♥ kn-9-3 ♦ E-K-9-8-6 ♣ 7-4-3-2

11. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	D	pass	2 ♣
2 ♥	D	pass	?

Syd har:

♠ D-7-5 ♥ 9-6 ♦ 8-7-5-3 ♣ 9-6-4-2

12. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♣	pass	1 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ D-kn-5 ♥ K-D-7 ♦ E-K-6 ♣ E-D-9-6

13. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
2 ♦	3 ♣	D	pass
?			

Syd har:

♠ E-K-D ♥ E-10-5 ♦ E-K-D-8-6-2 ♣ 4

14. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♥	pass	2 ♥	2 gr
D	?		

Syd har:

♠ 7-5-3 ♥ K-D-4 ♦ kn-10-7-5-3-2 ♣ kn

15. Alle i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♦	D	?

Syd har:

♠ K-10-4 ♥ D-9-8 ♦ 7 ♣ E-K-D-kn-8-6

16. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 ♥	pass	2 gr	pass
3 ♣	pass	3 ♠	pass
4 gr	pass	5 ♣	pass
5 gr	pass	6 ♦	pass
6 ♥	pass	?	

Nord—Syd bruker Blackwood. Syd har:

♠ K-9-8-6-5-4-2 ♥ — ♦ D-10-7-3-2 ♣ 7

17. Nord—Syd i faresonen. Motparten spiller Vienna. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♣	pass	1 gr	pass
pass	?		

Syd har:

♠ 9-8 ♥ D-9-8-6-4-3 ♦ 9-5 ♣ 8-4-3

18. ♠ D-2
♥ K-kn-9-5
♦ E-D-kn-8-5
♣ 10-5

N	
V	Ö
	S

♠ E-K-5
♥ E-8-7-6
♦ 7-4
♣ E-K-D-4

19. ♠ E-7-2
♥ kn-10-8
♦ D-9-7-3-2
♣ kn-3

N	
V	Ö
	S

♠ D-8-6-5-4
♥ E-7
♦ K-kn
♣ K-D-10-5

Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	1 ♦	1 ♠
2 ♦	pass	3 gr	pass
pass	pass		

20. ♠ 6
♥ 9-8-7-6-4
♦ 7-3
♣ 8-7-6-5-3

N	
V	Ö
	S

♠ E-K-D-10-5-2
♥ E
♦ E-D-6-4-2
♣ 9

Eksamensprøven

SVAR PÅ SPØRSMÅLENE FORAN

1. *En grand.* Syd har en jevn fordeling, og bør derfor foretrekke en grand framfor en spar. Skulle makker ha en sparfarge kan det være store sjanser til å få meldt spar senere. Når De sitter med fordelingen 4-4-3-2 skal De idet-heitatt være forsiktig med å melde to farger, det gir inntrykk av en annen fordeling.

En annen sak er spørsmålet om motparten skal straffedobles. Det kan være en tanke å passe og overlate spørsmålet til Nord, men vanskeligheten består i at Nord aldri vil få rede på at De har sirka to honnørstikk.

En grand 5 poeng. Pass 4 poeng. En spar 3 poeng.

2. *To ruter.* Når makker har doblett opplysende og De selv sitter med en sterk hånd, men uten noen særlig sterk farge, er en overmelding i motpartens farge det beste. Meldingen betyr noe slikt som "velg farge selv, makker", og er krav til utgang.

To ruter står desidert som den beste meldingen. Andre meldinger som kan komme på tale er en hoppmelding i spar eller kløver, og her liker vi hoppmelding i spar best. Etter makkers opplysende dobling bør De først og framst se Dem om etter en edel farge.

Ingen andre meldinger kan honorerer med poeng. En spar eller to kløver viser at De har høyst 1 ½ honnørstikk, en grand viser noe mellom et og to honnørstikk, og to grand lover stopper, helst dobbelt, i motpartens farge.

To ruter 5 poeng. To spar 3 poeng. Tre kløver 2 poeng.

3. *Tre spar.* Meldingen bør være helt selvfølgelig. Når fargene meldes i denne orden må Syd ha fem kløver, fire ruter og tre spar. Nord får således full opplysning, og kan avgjøre hva som skal spilles. De leserne som ikke har meldt tre spar tenker ikke over at det er mange situasjoner hvor Nord kan sitte med fem spar, men hvor en preferanse mellom makkers farger likevel er bedre.

Tre spar 5 poeng. Alle andre meldinger 0 poeng.

4. *En spar.* De er her i en situasjon hvor ikke en eneste melding er "riktig".

De kan nok melde en grand eller to ruter, men begge deler er undermeldinger, selv om De teoretisk kan ha to honnørstikk. Skulle makker bli alt for begeistret for sparfargen er det alltid muligheter til å dempe ham med grand eller ruter.

En spar 5 poeng. En hjerter 5 poeng. En grand 5 poeng. To ruter 4 poeng.

5. *Pass.* De har gjort Deres plikt, og vel så det, ved å melde så meget som De gjør. Når makker ikke har meldt sterkere kommer det bare av at tre hjerter er det absolutte maksimum av hva som kan klares. Det er store muligheter for at De allerede er kommet for høyt; i alle tilfelle passer kortene svært dårlig sammen. Videre meldinger er det samme som å oppsøke katastrofene, det er på den måten de store minusene kommer.

Pass 5 poeng. Alle andre meldinger 0 poeng.

6. *Tre kløver.* Det bør være temmelig store sjanser til utgang, men De har ennå ingen anelse om hvor den skal spilles. De avgir derfor en hvilemelding — tre kløver — som er krav for en runde. Neste melding hos makker vil sannsynligvis være meget opplysende.

To spar er en desidert undermelding, og tre spar er ikke særlig bra fordi De bare har en femkortfarge. Riktignok har De esset og kongen på topp, men det er likevel ikke bra å melde tre spar. De skal helst ha seks trumf for denne meldingen. Hvis makker har en tynn åpning med singelton i spar kan De risikere at han passer, og resultatet blir bet mens De har flere andre gode kontrakter i kortene.

Tre kløver 5 poeng. Tre spar 4 poeng. To spar 4 poeng.

7. *Dobler.* De burde være litt sterkere i trumf for denne meldingen, men de øvrige betingelsene oppfylder De jo med glans. Det er store sjanser for at en dobling av motparten gir det beste spillet for Deres side. De skal huske på at en god makker øyeblikkelig tar ut med en singelton, nesten likegyldig hva han har for resten. Han vil også ta ut hvis han er så sterk at han forstår at det er et storspill, slik at motpartens beter ikke gir tillstrekkelig kompensasjon.

Dobler 5 poeng. To spar 5 poeng. To hjerter 2 poeng. Tre kløver 2 poeng.

8. *Redobler.* De valgte å passe første gangen, fordi De sitter med jevn fordeling og såpass styrke at det var gode sjanser for å doble motparten. Det bør være opplagt at en grand kan vinnes, og da får De utgang ved en redobling.

Det er noe som taler for pass, men det er litet sannsynlig at motparten ikke skal gå bet hvis de tar ut.

Redobler 5 poeng. Pass 5 poeng. To kløver 2 poeng.

9. *Pass.* Øst er ute for å sperre Dem, men De skal huske på at makker har passet i åpning. Når De selv bare har en tynn åpning kan umulig Deres side ha noe spill over tre spar i kortene. Pass, og la motparten gå betet istedenfor at De selv skal gjøre det. Dobling er for farlig, selv om De bruker Harveykonvensjonen. Det er for litet å tjene, og risikoen for at motparten skal få sin kontrakt er for stor.

Pass 5 poeng. Dobler 1 poeng.

10. *Fire ruter.* De har meget gode kort etterat makker har åpnet med en tomelding. De bør derfor melde ruterfargen en gang til, og i neste omgang komme igjen med fem hjerter. Derved forteller De om bra støtte til en gjentatt farge, og at den øvrige styrken Deres ligger i ruter.

En annen god melding er fem hjerter, som forteller at De har tillegg til den første meldingen og bra tilpassning til en hjerterkontrakt. Nå er spørsmålet en tanke på kanten, fordi De bare har ½ honnørstikk i tillegg til hva De har vist. Mange spillere foretrekker å nøye seg med fire hjerter, og overlate resten til makker. Det kan gi en fordel her, men hvis De bare hadde hatt en dame i tillegg ville vi sagt det var helt galt.

Noen av leserne har valgt å avgjøre spørremelding eller spørre etter essene med fire grand. Det er en meget dårlig melding, fordi det er litet sannsynlig at De får rede på noe av virkelig interesse. Makker må ha kontroll nok til en sekser, og De kan aldri få avgjort spørsmålet om en syver. Det eneste De oppnår ved en slik melding er å fortelle motparten hvor mange ess makker har.

Fire ruter 5 poeng. Fem hjerter 5 poeng. Fire hjerter 5 poeng. Seks hjerter 2 poeng.

11. *Pass.* Makkers dobling er straffedobling. De har ikke lovet noen som helst styrke, og likevel tillater han seg

å straffedoble to hjerter. Det får bli hans egen sak, det er noe De ikke har noe med, og derfor skal De ikke trå i hans sirkler.

Pass 5 poeng.

12. *Tre grand.* Standardmeldingen i denne posisjonen, en melding som gir beskjed om fem honnørstikk og fordelingen 4-3-3-3. Kan ikke makker melde noe etter denne meldingen må det bare være fordi tre grand er den desidert beste kontrakten.

To grand er for svakt. Tre ruter, som noen løserer har stemt for, liker vi absolutt ikke. En kunstig melding kan være bra en gang iblant, men ikke når en naturlig melding gir full beskjed om hva De har. Ved tre ruter risikerer De å gjøre det fryktelig vanskelig for makker, han vil plasere Dem på fem kløver og fire ruter, mens tre grand gjør det hele krystallklart.

Tre grand 5 poeng. To grand 3 poeng. Tre ruter 1 poeng.

13. *Tre ruter.* Det er riktig nok at man skal respektere makkers dobling, men det får være måte på spøk. Nord kan ha en hånd som gjør det riktig fra hans standpunkt å doble tre kløver, men hvor likevel seks eller syv ruter er opplagt. For eksempel:

♠ 9-7-5-3 ♥ K-4 ♦ kn-2 ♣ E-9-7-5-3

Syv ruter er lett å få hjem. Det gir nesten 1500 poeng, mens det neppe er mer enn fire-fem betar i tre kløver.

Majoriteten av leserne har imidlertid stemt for pass, og derfor blir poengene:

Tre ruter 5 poeng. Pass 5 poeng. Fire hjerter 4 poeng. Fire ruter 3 poeng. Fem ruter 1 poeng.

14. *Pass.* Fortere enn fortest. Tre ruter er temmelig blåøyet. Begge motspillerne har meldt hjerter, De selv har to høye honnører i fargen, og så skulle makker sitte med hjerterstopper? Aldri i verden. Makker er ute og morer seg, han har en lang kløverfarge og ingenting annet. De skal derfor ikke trå i hans sirkler, men la ham ro seg iland selv. En innblanding fra Deres side vil sannsynligvis bare bli møtt med et "skjønner'u ikke noe du da makker!"

Pass 5 poeng. Tre ruter 3 poeng.

15. *To grand.* Det heter nok at man ikke skal ta ut en dobling når man har stor honnørstyrke, at to ruter sannsyn-

ligvis går hjem, og alt det der. Det kan være riktig nok, men ingen slagord holder i alle situasjoner, og her er unnagelsen. Kløverfargen bør kunne gi masser av stikk i to grand.

Enkelte av leserne har stemt for tre grand, men det er litt for optimistisk. Tross alt har en av motspillerne åpnet og den andre har straffedoblet makker.

To grand 5 poeng. Tre kløver 3 poeng. Tre grand 3 poeng.

16. *Seks spar.* Her må De bruke Deres sunne fornuft. Makker har meldt fem grand, og har derved vist at han har alle fire essene. Også sparesset. Selv om han har det singel bør det ikke være mer enn en spartaper. Makkers hjerterfarge bør kunne produsere masser av stikk i en sparkontrakt, mens De ikke har så mange stikk i makkers hjerterkontrakt. Leserene er imidlertid ikke enig med oss, det er en kompakt majoritet for pass.

Seks spar 5 poeng. Pass 5 poeng.

17. *To hjerter.* Øst har svindlet i åpningen, det er klart. Derfor er det meget store sjanser for at makker er sterk, uten at han har hatt mot til å melde etterat begge motspillere har vist styrke. Kanskje makker sitter og spekulerer i at motparten kommer for høyt, og så blir han simpelt hen snytt ved at Øst passer av en melding som er krav til utgang. Det er så mystisk det hele at De bør gi makker en sjanse.

Heller ikke er leserne enig med oss.

To hjerter 5 poeng. Pass 5 poeng.

18. *Ruter syv (ruter fire).* Det store spørsmålet er behandlingen av hjerterfargen. Skal De spille safe eller skal De prøve å fange damen ved en finesse?

Spørsmålet er avhengig av om De må tape ruterstikk eller ikke. Derfor må De først prøve ruterfinessen. Holder den ikke prøver De å få alle hjerterstikkene, ved å slå esset og ta finesse. Men hvis ruterfinessen holder spiller De safe. Da slår De hjerterkongen, og fortsetter med liten hjerter fra bordet. Hvis Øst legger liten kniper De med syveren. Kan Vest stikke er det bare en hjerter igjen, som faller på esset.

Viser Øst renons i annen hjerterrunde, stikker De opp med esset og fortsetter med liten hjerter. Derved får Vest bare for damen.

Ruter syv (fire) 5 poeng.

Bær europamestrenes meldeteknikk:

S. J. SIMON

Konsten att bjuda

(Svensk oversettelse)

Hvis ikke Deres bokhandler har boken kan De få den mot oppkrav ved henvendelse til Bridgejournalen.

19. *Kløver konge.* De må reise kløverstikk mens De har hjerterholdet i behold. Et par av løserne har foreslått spardamen (kanskje av den grunn at det var for enkelt med kløver konge) men det er en farlig spilleplan, som bare lykkes hvis Øst nå har tieren singel igjen. Kløverkongen gir derimot bet i alle tilfelle hvor Øst høyst har tre kløver.

Kløver konge 5 poeng.

20. *Ruter dame.* De må regne med en spartaper (etter doblingen) og et kløverstikk har De allerede mistet. Sjansen til å klare seg er derfor at De bare taper et ruterstikk, og det er bare mulig hvis fargen sitter 3-3 med kongen hos Vest.

Spill av liten ruter er farlig, fordi De risikerer at Øst kommer inn og gir spar igjennom. Da får De ikke stjålet noen ruter, og må tape to ruterstikk. Hvis De kan få Vest inn er ikke sparspill så farlig. Sjansen er at han har knekten fjerde, da vil han gi opp et sparstikk ved å spille spar, og da kan De finne Dem i to rutertapere.

Ruter dame 5 poeng.

NORSK BRIDGEFORBUNDS OPPGAVETURNERING

Gullmerke:

100 poeng: H. Holm — O. Løvstad, Oppegård
98 poeng: Th. Staxrud — Knut N. Haugen, Prestfoss

Sølvmerke:

93 poeng: Jac. Jacobsen — Thomas Th. Iveland, Kirkenes
91 poeng: Kristian Arnesen — Sv. Haagen- sen, Oslo
90 poeng: Kjell Haugen — Knut K. Trøseug, Prestfoss
88 poeng: M. Klepper — Johan Nygård, Oppegård
86 poeng: Ingvald Kalsset — Kåre Segtnan, Verdal
85 poeng: Hans J. Kahrs — Finn B. Svendsen, Oslo. Karl Lein — Odd Ravlo, Verdal
84 poeng: Fr. Fredriksen — F. Bie, Kristiansand S.
82 poeng: Kristian Svenning — O. Pettersen, Narvik
81 poeng: T. Hanssen — Olav Nilsen, Kragerø
80 poeng: Ottar Røstad — John Solberg, Rinna
79 poeng: John Bjørås — O. Olsen Øren, Geiranger

Bronsemerke:

77 poeng: Eivind Mysen — Erik Skjølberg
75 poeng: P. Bøckman Pedersen — Anton Tollefsen, Tønsberg. V. B. Nicolaysen — Finn Moen, Sarpsborg
74 poeng: M. Sæter — K. Steen, Oslo
73 poeng: Frk. E. Henriksen — Frk. R. Henriksen, Oslo. I. Siljan — K. Bjotveit, Porsgrunn
72 poeng: Hans Møskeland — Oscar Jor- mann, Oslo
71 poeng: Louise Arstad — Kate Askestad, Drammen. O. Tronstad — B. Lindhé Kjeldsen, Kristiansand S.
70 poeng: R. Johnsen — Peter Ellingsen, Sortland. Arne Nygård — Jostein Lehn, Sarpsborg
69 poeng: John Mandel — Olav Sannes, Tønsberg. Halfdan Haaland — Einar Brodahl, Stavanger. O. Lid — A. Andersen, Voss. L. Solstad — Harald Christoffersen, Porsgrunn
68 poeng: Gunnar Sandnes — Carl B. Carlsen, Farsund

Våre 20 spørsmål

Hvis De vil være med i konkurransen "Våre 20 spørsmål, behøver De bare å nevne hvilken melding De vil avgi, eller i spilleoppgavene hvilket kort De vil spille. Noen kommentarer behøves ikke.

Løsningene sendes Bridgejournalen, Snarøya, og må være poststempelt innen 24. september. Merk konvoluttene "Våre 20 spørsmål".

"Våre 20 spørsmål" er en premiekonkurranse. Den beste løseren i hver omgang får en bokpremie, og de beste løserne gjennom hele året får også premier. Sammenlagt er det ti etapper i året, men bare de seks beste etappene teller. Derved mister man ikke sjansen hvis man eller annen gang skulle være forhindret fra å sende inn løsning, eller om man skulle få en mislykket omgang.

Så går vi over til månedens spørsmål. De sitter alltid på Syds plass, og skal melde i den posisjonen hvor vi har satt et spørsmålsteget. Det er alltid Syds kort som er oppgitt i meldingene.

1. Parturnering. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	pass	1 gr	pass
3 ♠	pass	?	

Syd har:

♠ K-7 ♥ E-6-4 ♦ K-7-6-3 ♣ 9-8-5-2

2. Ingen i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♠	D	2 ♦	pass
?			

Syd har:

♠ E-D-8-5-3 ♥ 9-5 ♦ D-8-5 ♣ E-7-4

3. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 gr	2 ♥	D	pass
pass	2 ♠	D	?

Syd har:

♠ 8 ♥ 9-6-5-3 ♦ D-kn-9-6-3 ♣ D-7-5

Øst—Vest har opplyst at de bruker en grandåpning med 3 1/2—4 honnørstikk.

4. Alle i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
2 ♦	pass	2 gr	pass

Syd har:

♠ 2 ♥ E-K-8-6-5-4 ♦ K-D-10-8-4 ♣ 6

5. Parturnering, ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	pass	pass	?

Syd har:

♠ K-10-9-6-5-3 ♥ kn-7-2 ♦ E-8-5 ♣ 4

6. Ingen i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	2 ♣	pass	pass
D	pass	?	

Syd har:

♠ kn-8-6-4 ♥ D-kn ♦ K-9-5 ♣ kn-9-7-6

7. Alle i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♦	pass	1 ♠
pass	2 gr	pass	?

Syd har:

♠ E-10-9-7-5 ♥ kn-10-4 ♦ kn-5 ♣ E-8-5

8. Alle i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
pass	1 ♥	pass	2 ♣
pass	3 ♣	pass	?

Syd har:

♠ 8-5 ♥ D-9 ♦ D-kn-10-4 ♣ E-D-9-7-2

9. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Syd	Vest	Nord	Øst
1 ♥	pass	1 ♠	pass
?			

Syd har:

♠ K-10-7 ♥ E-K-kn-9-4 ♦ E-D-kn-7 ♣ 9

10. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♥	pass	1 ♠	pass
3 ♥	pass	?	

Syd har:

♠ E-10-9-5 ♥ K-10-9 ♦ D-kn-7-5 ♣ E-8

11. Ingen i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
2 ♠	pass	3 ♦	pass
3 ♠	pass	4 ♥	pass
4 ♠	pass	?	

Syd har:

♠ 9-8 ♥ E-kn-7-5 ♦ K-D-9-8-4 ♣ D-7

12. Øst—Vest i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	pass	2 ♠	3 gr
D	?		

Syd har:

♠ 9-6 ♥ D-kn-8-5-3 ♦ kn-9-2 ♣ kn-5-3

13. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Vest	Nord	Øst	Syd
1 ♠	2 ♥	pass	?

Syd har:

♠ 9-5 ♥ 10-8-2 ♦ E-K-kn-9 ♣ E-8-4-2

14. Nord—Syd i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
4 ♠	pass	pass	4 gr
pass	?		

Syd har:

♠ E-8-5 ♥ K-10-9-3 ♦ 9-5-2 ♣ D-8-4

15. Ingen i faresonen. Meldingene:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♣	D	pass	1 ♥
2 ♣	?		

Syd har:

♠ E-10-4 ♥ K-9-5-3 ♦ K-D-9-2 ♣ 9-5

16. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
1 ♠	2 ♥	2 ♠	3 ♥
4 ♠	5 ♥	?	

Syd har:

♠ kn-9-5 ♥ 8 ♦ K-D-9-7-5 ♣ K-9-4-2

17. Alle i faresonen. Meldingene:

Nord	Øst	Syd	Vest
2 gr	pass	3 ♥	pass
3 gr	pass	?	

Syd har:

♠ 9 ♥ E-10-9-6-4 ♦ K-8-7-5 ♣ kn-9-3

18.

♠ 8-3
♥ K-D-5
♦ 8-7-6
♣ 9-7-6-5-3

♠ K-7-5
♥ E-kn-10-9-4
♦ E-K
♣ E-K-4

Syd spiller fire hjerter uten meldinger fra motparten. Vest begynner med ruterneknekten, Øst legger ruter fem, og Syd tar for kongen. Hvilket kort skal Syd spille nå?

Spørsmål	Svar	Spørsmål	Svar
1		11	
2		12	
3		13	
4		14	
5		15	
6		16	
7		17	
8		18	
9		19	
10		20	

Glem ikke å skrive Deres navn og adresse på baksiden av kupongen.

Bruk følgende forkortelser: 4 hj, 3 sp og i spilleoppgavene hj 5, ru K, osv.

19.

- ♠ E-K-kn-9
- ♥ 7-5
- ♦ 10-7-2
- ♣ K-D-4-3

- ♠ 5-4-3-2
- ♥ E-K-D
- ♦ K-kn-4
- ♣ E-7-5

Robberbridge. Syd spiller tre grand uten meldinger fra motparten. Vest begynner med hjerter fire, Øst legger tieren og Syd tar damen. Hvilket kort skal Syd spille nå?

20.

Blindemann

- ♠ E-9-7-6-4
- ♥ 7
- ♦ 9-5-2
- ♣ K-8-7

- ♠ 8-6-2
- ♥ E-8-5
- ♦ E-K-D-7-4
- ♣ 9-5

7	Tidligere sum □	
Vennligst bruk trykte bokstaver	Navn Adresse	Postkontor

Lagturnering. Nord—Syd i faresonen. Øst spiller tre hjerter etter følgende meldinger:

Øst	Syd	Vest	Nord
1 ♠	pass	1 ♠	pass
3 ♥	pass	pass	pass

Syd begynner med de tre høye ru-terne. Tredje gangen er Nord renons og legger kløver to. Hvilket kort skal Syd spille nå?

Resultatene av julikonkurransen

- 95 poeng: Håkon Hoel, Harstad.
 94 poeng: Klarin Pettersen, Raufoss, Th. Løstegaard, Oslo.
 93 poeng: Finn Opsahl, Koppang, Leiv Schwingel, Oslo.
 92 poeng: Karl Drabløs, Oslo.
 91 poeng: Magnus Dahl, Oslo. Einar Dingstad, Spydeberg.
 90 poeng: Werner Hansen, Køge, Danmark, Reidar Olsen, Raufoss, Nils Sjøgum, Steinkjer.
 89 poeng: Finn Jervell, Vadsø.
 88 poeng: Thomas Th. Iveland, Kirkenes, Olav O. Uleberg, Hornnes, Hans Christoffersen, Oslo, Henrik Schultz, Kirkenes.
 85 poeng: O. Stein Hansen, Oslo.
 84 poeng: Ivar Tangen, Steinkjer, Kaspar Øvstedal, Vågåmo.
 82 poeng: Bjarne Rognlien, Hurdal, Leiv Tvette, Frosta.
 81 poeng: Folmer Hauerbach, Haugesund, G. Hultin, Haugesund, Erling Melbye, Eidsvoll, Elias Tønnessen, Madla, Arne Aalborg, Eidsvoll.

I maikonkurransen skal Håkon Hoel, Lars Tvette og O. O. Uleberg ha 5 poeng mer enn oppgitt.

Stillingen for de beste

Stillingen for de beste etterat vi har trukket fra de to dårligste omgangene er:

- 372 poeng: Magnus Dahl, Oslo.
 368 poeng: Håkon Hoel, Harstad.
 360 poeng: Finn Opsahl, Koppang.
 351 poeng: Leif Tvette, Frosta.
 349 poeng: Thomas Th. Iveland, Kirkenes, Leiv, Schwingel, Oslo.
 348 poeng: G. Hultin, Haugesund.
 344 poeng: Ivar Tangen, Steinkjer.
 343 poeng: Kaare Kjølstad, Tyrstrand.
 342 poeng: Finn Jervell, Vadsø, Kaspar Øvstedal, Vågåmo, Arne Aalborg, Eidsvoll.
 341 poeng: Olav O. Uleberg, Hornnes.
 340 poeng: O. Stein Hanssen, Oslo, I. H. Sivertsen, Trondheim.
 336 poeng: John Gismås, Fannrem.
 335 poeng: Werner Hansen, Køge, Danmark.
 334 poeng: Henrik Schultz, Kirkenes.
 333 poeng: Erling Melbye, Eidsvoll.
 331 poeng: Hans Jacobsen jun., Vestby, Hans Christoffersen, Oslo.
 330 poeng: Folmer Hauerbach, Haugesund.

SPØRREMELDINGER

Før De starter en spørremelding (eller Blackwood) så vei fordelene ved at De får de opplysningene De ønsker mot svakheden at makker får munnkurv på seg.

MILDERE LOVER

De nye lovene er mildere enn de gamle, og gir ikke større straff enn nødvendig for at motstanderne skal få tilbake de rettighetene de hadde før forseelsen forelå. Det er derfor ingen idé å ettergi motspillerne straffen for en forseelse lenger. Det er ikke annet enn dumhet.

HVA MAKKER IKKE HAR MELDT

De kan i en vanskelig situasjon under meldingene ofte finne en god veileder hvis De også tenker på hva makker ikke har meldt.

PARTURNERING

I parturnering er det bare spørsmål om hva et resultat gir i matchpoeng. Hvis De ved normalt spill bare kan få 620, og De ser at de fleste andre bord sannsynligvis er kommet i en bedre kontrakt, som gir 650, så kan De ta alle sjanser for å få 650 selv. Om det resulterer i at De isteden går 500 i bet spiller ingen rolle. De ville ha fått bunn med + 620 også.

EM-STATISTIKK

Europamesterskapet ble i år arrangert for ellevte gang. Østerrike har fire seire, England tre, Ungarn to, og Frankrike og Sverige har hver sin seier. En tabell hvor de tre første lagene i hver turnering får poeng etter skalaen 3-2-1 ser slik ut:

1. Østerrike	13
2. England	9
2. Ungarn	9
2. Sverige	9
5. Holland	8
6. Norge	5
7. Frankrike	4
7. Jugoslavia	4
9. Tyskland	1
9. Danmark	1

Åtte andre nasjoner har deltatt uten noen gang å være blant de tre beste.

SYSTEMET

Det er aldri meldesystemet som avgjør en bridgeturnering. Det er spillerne som bruker systemet. Det er derfor ikke noe bevis for et systems fortreffelighet at eksperter har vunnet så og så mange seire med det.

Derfor bør De velge et system som passer Dem og Deres makker. Det er ikke sikkert det er det samme som andre liker.

STEDFORTREDERE

Bestemmelsene om stedfortredere i de nye lovene er bare veiledende. Hvilken som helst turneringskomite kan lage andre bestemmelser for sin turnering.

LOVENES HENSİKT

Det er ikke hensikten med lovene at man skal straffes for unfair handling ved bridgebordet. For en slik handling finnes det bare en eneste straff, nemlig utvisning, eller i særlig formildende tilfelle en advarsel. Lovene bestemmer bare den riktige fremgangsmåten når en spiller av vanvare begår en feil.

KORTFLYKKE

Det har mange ganger vært diskutert hvor mange spill det skal til før man kan si at man hverken har fått bedre eller dårligere kort enn motspillerne. Vi kan ikke gi noen eksakt løsning på dette spørsmålet, men vi kan gi statistikken fra kampen mellom Culbertson og Lenz i midten av tredveårene. Det ble gitt ialt 879 spill, hvorav 25 ble passet rundt. I disse spillene fikk Lenz (og hans makker) 1771 ess mot Culbertsons 1745, altså 26 ess mer. Til gjengjeld fikk Culbertson 34 flere konger, 1775 mot 1741, og beregnet etter hans honnørstikktabell fikk han tilsammen 3649½ honnørstikk mot Lenz 3648, altså 1½ honnørstikk mindre. Vi kan ikke bygge noe sikkert på dette, men det er iallfall en pekepinn om at man etter tusen spill skulle få omtrent like mange honnørstikk som motspillerne.

EN YARBOROUGH

er en hånd som ikke inneholder et eneste honnørkort. Historien vet at en viss Lord Yarborough veddet tusen pund mot et på at spilleren ikke skulle få en slik hånd i neste spill. I lengden ble det god fortjeneste for Lord Yarborough, idet sjansen for en slik hånd er 1 mot 1827.

SIGNALER

Et riktig anbragt signal forteller ikke makker at De har styrke i fargen, men at De ønsker han skal spille den, eventuelt at De ønsker å holde denne fargen i et sluttspill. Hvis De i et sluttspill har to stoppere, og ønsker å oppgi den ene, kaster De svakhetskast i den fargen De ønsker å gi opp, selv om den er aldri så sterk.

STRAFFEDOBLING

Vær forsiktig med "opplysende straffedoblinger", som gir melder full peiling på hvordan kortene sitter.

MAKKER

La makker få en sjanse til å forklare seg før De skjeller ham ut. Husk at han ikke har sett andre kort enn blindemanns og sine egne, og at det fra hans side mange ganger kan være et spørsmål om å veie den ene sannsynligheten mot den andre. Om makker velger galt i dette ene tilfelle, betyr det ikke at ikke hans fremgangsmåte kan være best i det lange løp.

MISFORSTÅELSE AV EN MELDING

En spiller må selv bære følgene av en melding som baseres på en misforståelse eller en oppfatning. (Lovenes punkt 41, siste ledd).

Brev fra leserne

TURNERINGSSPØRSMÅL

I en parturnering forleden fikk Nord—Syd fire spar, men i farten ble resultatet ført på Øst—Vests side. Nord—Syd oppdaget feilen etterpå, og henvendte seg til turneringslederen for å få den rettet. Turneringslederen avviste imidlertid protesten med den begrunnelse at spillerne hadde kvittert for resultatet, og da måtte de stå ved det. Jeg vil gjerne spørre Dem om De synes dette er riktig?

K. N.

Nei. Før det første skal ikke en bridge-turnering være noen konkurranse i å få notert resultatene riktig. I kampens hete forekommer det rett som det er at man kvitterer for det resultatet motparten fører på slippen uten å kontrollere det nøye nok, eller at man selv i farten fører et galt resultat. Det kunne selvfølgelig være en tanke å si at underskriften fanger, for å lære spillerne opp til å se seg for. Men det er et annet spørsmål i denne forbindelsen som gjør at vi må finne en annen framgangsmåte, og det er beskyttelsen av feltet. Hvis en topp flyttes over fra Nord—Syd til Øst—Vest vil det si at samtlige andre par i puljen får andre matchpoeng enn de egentlig skulle ha hatt. Før å beskytte alle disse andre spillerne er turneringslederen tvunget til å rette feil som spillerne gjør, selv om de kvitterer for det. En annen sak er at det kan gis straffepoeng.

R. B.

REGNEFEIL

Får jeg lov til å spørre Dem om et turneringsspørsmål. I en turnering her opp ble resultatet offentliggjort og premiene utdelt, men ved kontrollregning dagen etter oppdaget man en regnefeil på 10 poeng som gjorde at et annet par ble vinner. Nå er spørsmålet: Synes De det er riktig at resultatet endres og premiene byttes om, eller skal feilen ikke rettes fordi den ble oppdaget etter premieutdelingen?

Interessert.

Selvfølgelig skal feilen rettes. Det paret som fikk 10 poeng for litet har på en ærlig og redelig måte klart å spille bedre enn alle de andre parene, og dette paret skal da ikke svi for at utregneren gjør feil! Så langt det er mulig vil vi at rettferdigheten skal skje fyldest i våre turneringer, og det gjør den ikke hvis et par skal bli fratatt sin rettmessige førsteplass fordi en regnefeil ikke blir oppdaget før etter premieutdelingen.

Norsk Bridgeforbunds turneringsutvalg har nettopp hatt en lignende sak til behandling, og har uttalt seg på omtrent den samme måten.

Red.

MELDESPØRSMÅL

Vennligst gi oss beskjed om hvordan disse hendene bør meldes, under forutsetning av at motparten passer hele tiden.

Nord gir, alle i farensonen:

♠ E-D-8-6-5-4
—
♥ K-D-7-5
♦ K-8-4
♣

N
V Ö
S

♠ kn-9-2
♥ K-10-9-4-3
♦ 8-6-5
♣ E-6

Da spillet forekom åpnet Nord med en spar, Syd meldte to hjerter og Nord to spar, som ble passet rundt. Resultatet ble seks trekk, idet Vest hadde sparkongen annen og ruteresset tredje.

N. K.

Vi synes det bør meldes slik:

Nord	Syd
1 ♠	2 ♠
4 ♠	pass

Nøkkelmeldingen er Syds to spar. Han har bare kort til å avgi en eneste melding. Derfor bør han gi sin makker beskjed om tilpassningen før noe annet. Det finnes tusener på tusener av fordelinger hos Nord som gjør at han ikke kan melde sterkere enn to spar i annen omgang, men hvor likevel fire spar er til å legge opp.

Enkelte spillere tillater ikke en høyning av makkers farge i første omgang med mindre man har fire trumf. Til disse spillerne har vi bare en ting å si: Det er synd på Dem at De fortsetter med systemet Deres.

Red.

BLØFFMELDINGER

Jeg tillater meg å spørre hvilken straff Nord bør ha for de "kunstene" han presterte i dette spillet:

♠ 7-3
♥ D-7-5-4-3
♦ E-10-7
♣ K-9-3

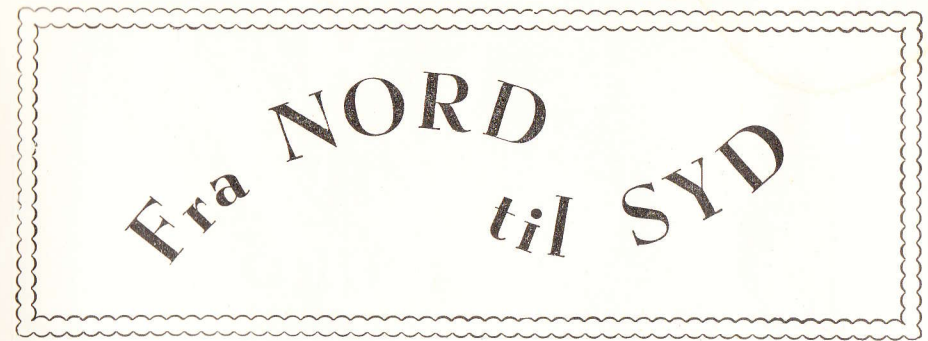
N
V Ö
S

♠ E-D-8
♥ E-K-kn-3
♦ D-8-5
♣ kn-10-4

Meldingene gikk:

Syd	Nord
1 ♥	1 ♠ !!
1 gr	3 ♥
3 ♠	4 ♥
pass	

Fire hjerter ble vunnet, men Øst—Vest satt

AASGAARDTURNERINGEN

Anmeldelsene til årets turnering på Aasgaarden Turisthotell, Åsgårdstrand, var like talrike som ifjor, og da 64 par er absolutt maksimum måtte arrangørne — Vestfold Bridgekrets — foreta en kraftig begrensning av deltagerantallet.

I turneringen deltok tolv par fra forskjellige deler av Sverige. Videre kom et damepar fra Kirkenes, frk. Larsen og frk. Jensen. Såvidt vi i farten kan huske er det første gang et par fra Finnmark deltar i turneringer i det sydlige Norge, iallfall i en åpen turnering med tilslutning fra alle kanter av landet. Deres deltagelse var veldig populær, og det viste seg at de også kunne spille god bridge. Ved siden av disse deltok 51 par fra det sørlige Norge, fra Steinkjer i nord til Kristiansand i sør.

Skienparet Stang-Wolff og Drangsholt tok ledelsen til å begynne med, sterkt truet av Magnussen—Ringstad (Oslo—Drammen). Det siste paret falt imidlertid etterhvert en god del nedover, og Stang-Wolff og Drangsholt var deretter alene i teten gjennom hele turneringen. Men etter dem var det kamp. Svee-Steen fra Namsos lå godt fremme etter første dags spill, men annen dag falt de noe ned. Elvig—Arnesen, Oslo, kom opp på annenplassen søndag formiddag, men måtte senere

med en pen stamp i fire spar, som de ble avskåret fra ved Nord's sparmelding.

E. F.

Vi må beklage at vi ikke kan gi innsenderen rett. En bløffmelding er fullstendig fair, så lenge ikke makker har større forutsetninger for å kunne forstå at en melding er bløff enn motspillerne har. Og det kan vi ikke se at Syd har her. Legg merke til at Syd melder helt korrekt, men bøyer av med en grand til å begynne med, og forteller etterpå at han har tilpassning til en sparkontrakt.

Red.

slippe Tenvik—Johansen (vinnere i forfjor) og Østdahl—Næss forbi seg.

Resultatene for de beste ble:

1. Stang-Wolff—Drangsholt, Skien	1168½
2. Tenvik—Johansen, Tjølling	1104
3. Østdahl—Næss, Notødden	1100½
4. Elvig—Arnesen, Oslo	1099½
5. Carlsen—Mathiesen, Tønsberg	1093
6. Frk. Arnestad—Eide, Oslo	1090½
7. Rasmussen—Bjørnskaug, Tønsberg	1081
8. Svee—Steen, Steinkjer	1073
9. Dahlen—Haug, Oslo	1072
10. Borger Lenth—Hagen, Hamar	1067

Ved siden av de ordinære premiene ble det delt ut premie til beste mixpar, frk. Arnestad—Eide, Oslo, beste damepar, fruene Farup—Herseth, Oslo, og ekstrapremier for beste innsats gjennom hver fjerdedel av turneringen. Disse tilfalt Stang-Wolff—Drangsholt, Elvig—Arnesen, Stang-Wolff—Drangsholt og Syse—Nielsen (Nøtterøy). Hensikten med disse ekstrapremiene var å holde interessen oppe for samtlige par gjennom hele turneringen.

Ved siden av disse premiene ble det kjempet om ett par vandrepokaler, som skal minnes av det par som først når 25 poeng etter en bestemt skala. Det var på nære nippet at disse pokalene ikke gikk ut i år, idet Tenvik—Johansen fra Tjølling kom opp på 24 poeng.

HOPP I NY FARGE

Det lønner seg å hoppmelde i ny farge når man vil la makker overta initiativet ved en eventuell slemkontrakt, mens man bør avgi en melding som bare er rundekrav hvis man selv vil ta initiativet. Det er ikke alltid bare spørsmål om en viss honnørstyrke er til stede eller ikke.

UTILSTREKKELIG MELDING

Etter det nye lovene er det ingen straff for en utilstrekkelig melding hvis man velger å rette den ved å melde det laveste tillstrekkelige antall trekk i samme farge.